

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW

Zarząd Główny

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

Rok III

WARSZAWA 1979

Nr 1-2/9-10

S P I S T R E Ś C I

Deklaracja o wychowaniu społeczeństw w duchu pokoju	1
Henryk Białek - O wyższy poziom pracy pionu administracyjnego PZF	4
Krzysztof Lachowicz - Problematyka czasu wolnego filatelistów	8
Henryk Białek - Refleksje komisarza na tle SWF "Praga 78"	17
Lucjan Adameczyk - Wystawiennictwo PZF w 1978 roku	20
Z prac Prezydium ZG PZF	24
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF .	28
V Plenum Zarządu Głównego PZF	33
Uchwała o ustanowieniu i regulamin odznaki "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki"	40
Regulamin Młodzieżowej Odznaki Polskiego Związku Filatelistów	42
Lista członków PZF odznaczonych srebrną Odznaką Honorową w 1978 roku	43
Medal "Za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych"	47
Wydawnictwa pamiątkowe	48
Uwaga filateliści	49
Wolna trybuna	50

DEKLARACJA O WYCHOWANIU SPOŁECZEŃSTW W DUCHU
P O K O J U

Zgromadzenie Ogólne O N Z

Przypominając, iż w Karcie Narodów Zjednoczonych narody ogłosiły swą wolę uchronienia przyszłych pokoleń od klęski wojny i że jednym z podstawowych celów Organizacji Narodów Zjednoczonych jest utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa,

Potwierdzając, że zgodnie z rezolucją 95/I Zgromadzenia Ogólnego z 11 grudnia 1946 r. planowanie, przygotowanie, wszczęcie lub prowadzenie wojny napastniczej jest zbrodnią przeciwko pokojowi oraz, że zgodnie z Deklaracją zasad prawa międzynarodowego, dotyczących przyjaznych stosunków i współpracy między państwami z 24 października 1970 roku i definicją agresji z 14 grudnia 1974 r., wojna agresywna stanowi zbrodnię przeciwko pokojowi,

Potwierdzając prawo ludzi, państw i całej ludzkości do życia w pokoju,

Świadome, że skoro wojny biorą początek w umysłach ludzi, więc i w umysłach ludzi musi być zbudowana obrona pokoju,

Uznając, że pokój między narodami jest podstawowym dobrem ludzkości, cenionym najwyżej przez wszystkie główne nurty polityczne, społeczne i religijne,

Kierując się szczytnym celem wychowania społeczeństw i stworzenia warunków dla ich współpracy i współpracy w pokoju, równości, wzajemnym zaufaniu i zrozumieniu,

Uznając doniosłą rolę rządów, a także organizacji rządowych i pozarządowych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, środków masowego przekazu, procesów wychowawczych i metod nauczania, w krzewieniu ideałów pokoju i zrozumienia między narodami,

W przekonaniu, że w dobie współczesnego rozwoju naukowo-technicznego zasoby, energia i zdolności twórcze ludzkości powinny być skierowane na pokojowy rozwój ekonomiczny, społeczny i kulturalny wszystkich krajów, przyczyniać się do realizacji nowego międzynarodowego ładu ekonomicznego oraz służyć podnoszeniu warunków życia narodów,

Podkreślając z najwyższym zaniepokojeniem, że wyścig zbrojeń, w szczególności nuklearnych, tworzenie nowych rodzajów i systemów broni w oparciu o nowoczesne zasady i osiągnięcia naukowe, zagrażają pokojowi światowemu,

Przypominając, że w Dokumencie Końcowym sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego poświęconej rozbrojeniu, państwa członkowskie ONZ potwierdziły urzeczyście swoje zdecydowanie dalszych zbiorowych wysiłków na rzecz umacniania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego i eliminowania groźby wojny oraz uzgodniły, że w celu ułatwienia procesu rozbrojenia konieczne jest podejmowanie środków i działań politycznych umacniających międzynarodowy pokój.

i bezpieczeństwo oraz budujących zaufanie między państwami,

Potwierdzając zasady zawarte w Deklaracji o przyznaniu niepodległości krajom i narodom kolonialnym z 14 grudnia 1960 r., Deklaracji o umocnieniu bezpieczeństwa międzynarodowego z 16 grudnia 1970 r. oraz Deklaracji o pogłębieniu i utrwaleniu odprężenia międzynarodowego z 19 grudnia 1977 r.,

Mając na uwadze Deklarację o krzewieniu wśród młodzieży ideałów pokoju, wzajemnego szacunku i zrozumienia między narodami z 7 grudnia 1965 r.,

Mając także na uwadze Powszechną Deklarację Praw Człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r. jak również Międzynarodowy Akt praw obywatelskich i politycznych z 16 grudnia 1966 r. oraz przypominając, iż stwierdza on m.in., że wszelka propaganda wojenna powinna być ustawowo zakazana,

I

Wzywa uroczyście wszystkie państwa, aby w swojej działalności kierowały się uznaniem nadrzędnej doniosłości i konieczności ustanowienia, utrzymania i umocnienia sprawiedliwego i trwałego pokoju dla obecnych i przyszłych pokoleń oraz aby w szczególności przestrzegały następujących zasad:

1. Każdy naród i każda istota ludzka niezależnie od rasy, przekonania, języka i płci, ma niezbywalne prawo do życia w pokoju. Poszanowanie tego prawa, jak również innych praw człowieka, leży we wspólnym interesie całej ludzkości i jest koniecznym warunkiem rozwoju wszystkich narodów, dużych i małych, we wszystkich dziedzinach.
2. Wojna napastnicza, jej planowanie, przygotowanie lub wszczęcie jest zbrodnią przeciwko pokojowi, zakazaną przez prawo międzynarodowe.
3. Zgodnie z celami i zasadami ONZ obowiązkiem państw jest powstrzymywanie się od propagandy wojen napastniczych.
4. Każde państwo, w duchu przyjaźni i dobrosąsiedzkich stosunków, powinno rozwijać wszechstronną, wzajemnie korzystną i równoprawną współpracę polityczną, gospodarczą, społeczną i kulturalną z innymi państwami, niezależnie od ich ustrojów społeczno-gospodarczych, w celu zapewnienia ich pokojowego współżycia i współpracy, w warunkach wzajemnego zrozumienia i poszanowania tożsamości i odrębności wszystkich narodów oraz podejmować działania sprzyjające krzewieniu ideałów pokoju, humanizmu i wolności.
5. Każde państwo powinno szanować prawo wszystkich narodów do samostanowienia, niepodległości, równości, suwerenności, terytorialnej integralności państw i nienaruszalności ich granic oraz do określenia swej drogi rozwoju, bez ingerencji lub interwencji w ich sprawy wewnętrzne.
6. Podstawowym instrumentem utrzymania pokoju jest eliminowanie zagrożenia, jakie stanowi wyścig zbrojeń oraz działanie na rzecz całkowitego i powszechnego rozbrojenia pod skuteczną kontrolą międzynarodową z uwzględnieniem kroków częściowych prowadzących do tego celu, w myśl zasad uzgodnionych w ramach ONZ i odpowiednich umów międzynarodowych.

7. Wszystkie państwa powinny zwalczać wszelkie przejawy i praktyki kolonializmu oraz rasizmu, dyskryminacji rasowej i apartheidu, jako sprzeczne z prawem narodów do samostanowienia i innymi prawami człowieka oraz podstawowymi swobodami.
8. Wszystkie państwa powinny nie dopuszczać do krzewienia nienawiści i uprzedzeń wobec innych narodów, jako sprzecznych z zasadami pokojowego współżycia i przyjaznej współpracy narodów.

II

Dla wprowadzenia w życie powyższych zasad, wzywa wszystkie państwa do :

1. Stałego i konsekwentnego działania, z odpowiednim uwzględnieniem praw konstytucyjnych, roli rodziny oraz właściwych instytucji i organizacji w celu:
 - zapewnienia, aby środki podejmowane przez nie na rzecz realizacji niniejszej Deklaracji, w tym procesy wychowawcze i metody nauczania, jak również działalność środków informacyjnych, zawierały treści zgodne z zadaniem wychowania całych społeczeństw, a zwłaszcza młodych pokoleń w duchu pokoju;
 - i w tym celu przeciwdziałania i eliminowania nienawiści rasowej, dyskryminacji narodowej lub innej niesprawiedliwości oraz kultu przemocy i wojny.
2. Rozwijania różnych form współpracy w trybie dwustronnym i wielostronnym, w tym w organizacjach międzynarodowych, rządowych i pozarządowych, na rzecz popierania wychowania społeczeństw w duchu pokoju, w szczególności wymiany doświadczeń dotyczących podejmowanych w tym celu przedsięwzięć.

III

Zaleca zainteresowanym organizacjom rządowym i pozarządowym podjęcie właściwych działań na rzecz realizacji niniejszej Deklaracji,

Stwierdza, że pełna realizacja przedstawionych w Deklaracji zasad wymaga skoordynowania działania rządów, ONZ, jej organizacji wyspecjalizowanych, zwłaszcza do spraw Oświaty, Nauki i Kultury, a także innych zainteresowanych organizacji krajowych i międzynarodowych zarówno rządowych, jak i pozarządowych,

Prosi Sekretarza Generalnego aby śledził postęp w realizacji niniejszej Deklaracji oraz składał Zgromadzeniu Ogólnemu okresowe sprawozdania w tej sprawie, z których pierwsze przedłożyłby on Zgromadzeniu nie później aniżeli na jego XXXVI sesji.

O WYŻSZY POZIOM PRACY PIONU ADMINISTRACYJNEGO PZF

Referat wygłoszony na Plenum ZG
w dniu 4 marca 1979 roku

Pojęcia "administracja" i "administrowanie" w potocznym znaczeniu tych słów nie cieszą się życzliwym stosunkiem ze strony słuchaczy i mówiących. Często kajarzy się te słowa z działaniem opartym na rutynie, bezdyskusyjnych dyrektywach, dyrygowaniem, pozbawieniem samodzielności. Jednakże wielowiekowe doświadczenia wskazują, że tam gdzie administrowano mądrze, w sposób gospodarny, przewidujący, elastyczny, skuteczny i mądry, uzyskiwano efekty zdecydowanie przyspieszające rozwój poszczególnych państw, rejonów, bądź poszczególnych organizacji.

W Polskim Związku Filatelistów, w ramach struktur organizacyjnych przewidzianych Statutem, należy rozróżnić:

- funkcje społeczno-organizacyjne, realizowane poprzez działalność szeroko pojętego aktywu związkowego;
- funkcje administracyjne, realizowane przez etatowych pracowników, zatrudnionych w poszczególnych ogniwach /Zarząd Główny i Zarządy Okręgów PZF/.

W miarę konkretne określenie zakresu poszczególnych funkcji i ich wzajemnych zależności i korelacji jest niewątpliwie trudne ale i konieczne.

Charakter naszego Związku, jego cele statutowe i ogólnospołeczne, wyznaczają nadrzędność funkcji społeczno-organizacyjnych, realizowanych przez działaczy zajmujących określone funkcje z wyboru. Zadania stawiane przed tymi działaczami i ich odpowiedzialność za realizowanie polityki Związku w sprawach statutowych, programowych i innych zawartych w uchwałach zjazdów i plenarnych posiedzeń ZG, pociągają za sobą odpowiednie uprawnienia w zakresie decyzyjnym.

Natomiast funkcje administracyjne pracowników etatowych polegają na technicznym opracowaniu poszczególnych zagadnień i spraw wynikających ze Statutu PZF oraz odpowiednich uchwał w celu przedłożenia propozycji władzom związkowym określonych szczebli w celu podjęcia decyzji i otrzymania zaleceń do realizacji. Ponadto w sprawach wynikających z przepisów ogólnopaństwowych lub resortowych, na przykład dotyczących sprawozdawczości, pion administracyjny Związku zobowiązany jest do zebrania i opracowania odpowiednich danych bez dodatkowych wytycznych ze strony władz PZF.

Obserwacja praktyki naszego życia organizacyjnego wykazuje, że dokładne rozgraniczenie wyżej wymienionych funkcji jest często niemożliwe i niecelowe. Tym niemniej obserwujemy niekorzystne zjawisko przejmowania funkcji techniczno-administracyjnych przez aktyw społeczny, ograniczania samodzielności pracowników administracyjnych i czynienia z nich ludzi niekompetentnych nawet w bardzo drobnych sprawach. Konsekwencją takiego postępowania jest problem niewłaściwego funkcjonowania pionu administracyjnego w PZF i nadmiernego obciążenia działaczy społecznych sprawami technicznymi.

1. Dojrzewanie problemu administracji

Rozwój PZF i jego wzrost do organizacji liczącej aktualnie ponad 170 tys. członków i uczestników, zrodził problemy techniczno-administracyjne, które nie miały tak dużego znaczenia 10 czy 20 lat temu. Zmieniły się również warunki ogólne działania naszego Związku, wymagające dużej sprawności i elastyczności pionu administracyjnego PZF, których nie da się zrealizować wyłącznie siłami społecznymi, szczególnie w dużych liczebnie Okręgach. Dlatego też problem właściwej organizacji administracji naszego Związku i zmiany stylu jej pracy był podniesiony na XII Zjeździe PZF^{1/}. Poruszono wówczas kwestię zbytniego obciążenia działaczy filatelistycznych sprawozdawczością, pismami informacyjnymi, wypełnianiem różnych formularzy i druków. Z uwagi na ważność zagadnienia, sprawę kosztów administracji i właściwej polityki zatrudnienia podjęto również na I Naradzie prezesów Okręgów PZF w Łodzi^{2/}. Dyskusja nad tym problemem wykazała, że sprawa wymaga odrębnego przygotowania i przeanalizowania przez poszczególne Zarządy Okręgów. Jednak już wówczas ustalono, że:

- występuje niewłaściwy dobór ludzi na poszczególne stanowiska;
- występuje nieprawidłowa organizacja pracy w biurach Zarządów Okręgów;
- nie przestrzega się przepisów ogólnych dotyczących zatrudnienia i płac;
- brak jest instrukcji określającej uprawnienia i obowiązki pracowników administracyjnych w PZF;
- w niektórych Okręgach pracownicy administracyjni wykonują prace zbędne lub wykonują te prace, które statutowo wykonywać powinni działacze społeczni;
- nieracjonalne zatrudnienie pracowników na części etatu: np. na 1/4, co w praktyce oznacza 2 godziny dziennie.

2. Próba określenia przyczyn słabości administracji

Określenie stanu faktycznego może stanowić punkt wyjścia do podjęcia poszukiwań nad rozwiązaniami w miarę optymalnymi. Wyżej już wskazano na niektóre przyczyny wadliwego funkcjonowania pionu administracyjnego w PZF. Jednak w praktyce ogólnospołecznej również w naszej organizacji przyczyn takich jest bardzo wiele. Niektóre mają charakter ogólnozwiązkowy, inne są specyficzne dla poszczególnych Okręgów PZF. Dlatego też należy szczególną uwagę zwrócić na najważniejsze przyczyny słabości naszej administracji związkowej, do których można zaliczyć następujące:

- a/ brak generalnej koncepcji roli administracji w PZF w obecnych warunkach;
- b/ wady polityki kadrowej w zatrudnieniu pracowników;
- c/ brak odpowiedniego szkolenia pracowników;
- d/ wielość decydentów w stosunku do pracowników;
- e/ brak instrukcji regulującej zadania, obowiązki i uprawnienia pracowników na poszczególnych szczeblach organizacyjnych i funkcjonalnych;

1/ Por. z trybuny zjazdowej "Biuletyn Informacyjny PZF", 1977, nr 3-4, str. 28.

2/ Por. Materiał na naradę prezesów Okręgów PZF w dniu 28.05.1978 opracowany przez skarbnika Zarządu Głównego PZF, kol. Ryszarda Szymańskiego.

- f/ prawie całkowite pozbawienie samodzielności w zakresie techniczno-administracyjnym kierowników biur w poszczególnych Okręgach;
- g/ zdjęcie odpowiedzialności z pracowników za realizację zadań statutowych i programowych PZF w ramach ich uprawnień;
- h/ niejednokrotnie pojęcie tymczasowości zatrudnienia związane jest ze zmianami we władzach z wyboru.

Poprzestając tylko na wskazaniu powyższych przyczyn nie wymagających szczegółowego komentarza, widać jak wiele problemów wymaga przemyślenia i organizacyjnego unormowania przez Zarządy Okręgów PZF.

3. Miejsce administracji w kierowaniu PZF

We wstępnej części rozważań wskazano na funkcje społeczno-organizatorskie i techniczno-administracyjne w działalności ogólnego naszego Związku. Oprócz tych dwu generalnych funkcji występujących na szczeblu Zarządu Głównego i Zarządów Okręgów należy zwrócić uwagę na integralnie z nimi związane kierunki podporządkowań hierarchicznych.

Sprawnie działająca administracja ma duże znaczenie dla efektywności realizacji statutowych celów PZF. Dlatego władze PZF powinny doceniać aparat mogący usprawnić wykonawstwo uchwał i programów. Jednak decydentami w imieniu poszczególnych Zarządów w odniesieniu do pracowników administracyjnych nie mogą być wszyscy, a jedynie uprawnieni członkowie prezydiów.

Nie wchodząc w szczegóły, które powinny znaleźć uregulowanie w odpowiedniej instrukcji można wskazać, że:

- przełożonym personalnym pracowników jest prezes danego Zarządu;
- przełożonym funkcjonalnym powinien być sekretarz Zarządu, a w sprawach finansowych - skarbnik;
- w sprawach techniczno-administracyjnych do kierowników biur Zarządów Okręgów PZF uprawnienia merytoryczne posiada dyrektor biura Zarządu Głównego PZF;
- pozostali członkowie władz poszczególnych szczebli mogą realizować swoje uprawnienia w stosunku do pracowników administracyjnych tylko za pośrednictwem wskazanych przełożonych personalnych i funkcjonalnych. W ten sposób pracownicy będą otrzymywali polecenia od jednoznacznie określonych decydentów, a przekazywanie informacji i opracowanych materiałów przebiegać będzie po tych samych kanałach.

4. Propozycje w zakresie zmiany stylu pracy pionu administracyjnego w PZF

Próby znalezienia rozwiązań usprawniających styl pracy pionu administracyjnego PZF mogą mieć jedynie charakter postulatywny, a ich realizacja wymagać będzie licznych czynności przygotowawczych tak na szczeblu centralnym, jak i okręgowym:

- a/ poprzez odpowiedni dobór kadr oraz system szkoleniowo-wychowawczy, a także odpowiednie bodźce materialne, należy wytworzyć poczucie współodpowiedzialności u pracowników etatowych za dobre działanie PZF. Poszczególni kierownicy biur i inni pracownicy, poprzez zdobywanie wysokich kwalifikacji zawodowych i filatelistycznych, powinni służyć pomocą w realizacji polityki danego Okręgu. Związek przyszłości zawodowej z pracą w PZF i na rzecz PZF jest bardzo istotnym czynnikiem umacniającym naszą administrację;

b/ należy wypracować jednolite kryteria rozmiarów zatrudnienia oraz sprecyzować system stanowisk. Znaczna rozbieżność w tym względzie w poszczególnych Okręgach powoduje niepełne zabezpieczenie poszczególnych kierunków działania. Jednym z bardziej obiektywnych kryteriów liczby zatrudnionych powinna być ilość członków i kół PZF. Na przykład, na każde 2 tys. członków - jeden etat. Równoległe z tym powinno się kształtować stawki wynagrodzenia. Należy również w poszczególnych Okręgach dokonać zestawienia spraw, które powinny być rozwiązywane w pierwszej kolejności:

- samodzielnie przez pracowników administracyjnych;
- w konsultacji z ogólnymi doradcami, jakimi są komisje;
- z członkami władz PZF w danym Okręgu;
- samodzielnie przez Zarządy Okręgów lub ich prezydium;
- samodzielnie przez koła PZF.

W celu o powyższe można kształtować odpowiednią dla całego Związku i każdego Okręgu politykę zatrudnienia;

c/ kolejnym niezbędnym warunkiem prawidłowego stylu pracy administracji w PZF jest ustalenie modelu działania, który powinien mieć następujący kształt:

- etap I to opracowanie programów działania wieloletnich i na rok następny z wyprzedzeniem co najmniej 6-cio miesięcznym; tak pracuje już Zarząd Główny;
- etap II to opracowanie szczegółowych planów działania na poszczególnych kierunkach;
- etap III to w oparciu o powyższe, opracowanie preliminarzy gwarantujących środki na realizację. Przy braku środków planowane przedsięwzięcia należy korygować;
- etap IV to wykonawstwo techniczno-administracyjne pracowników etatowych.

Przyjęcie takiego modelu postępowania pozwoli w pełni wykorzystać możliwości administracji i znacznie odciąży działaczy społecznych od prac administracyjno-technicznych, co pozwoli im aktywnie wykorzystać swe umiejętności w działaniu społecznym, honorowym.

d/ zatrudnienie pracowników przez Zarządy Okręgów powinna poprzedzać analiza rzeczywistych potrzeb oraz możliwości finansowych Okręgu. Tym niemniej w skali Związku, jak i poszczególnych Okręgów należy zastanowić się nad sposobami wyeliminowania dysproporcji w placach, znacznie odbiegających od tzw. taryfikatora. Oprócz strony finansowej należy we wszystkich ogniwach organizacyjnych zastanowić się i wypracować metody korzystnego oddziaływania na stabilizację i fachowość kadr. Do nich zaliczyć należy:

- odpowiednią atmosferę w środowisku pracy;
- warunki plac;
- system bodźców zachęcających pracowników do podnoszenia swych kwalifikacji ogólnozawodowych i filatelistycznych;
- warunki lokalowe - m.in. wystrój pomieszczeń;
- wzajemny szacunek działaczy i pracowników;

e/ bez ingerencji i ograniczenia uprawnień Zarządów Okręgów, zgodnie z ogólnymi zasadami, Prezydium Zarządu Głównego PZF powinno akceptować każdą zmianę na stanowisku kierownika biura i księgowego. Zatrudnienie tych pracowników, m.in. dla podniesienia ich autorytetu, powinno odbywać się za wiedzą i zgodą Prezydium ZG PZF;

f/ dyrektor wystawy /imprezy/ jest pracownikiem na czas jej trwania i wykonuje obowiązki z tytułu przyjętej pracy. Czyli, każdorazowo należy sprecyzować jego obowiązki w kontekście organizowanej imprezy, a następnie zasady rozliczenia go z wykonanej pracy i wypłacenia wynagrodzenia;

g/ prezesi Okręgów powinni dokonać wszechstronnej analizy aktualnego stanu zatrudnienia oraz kwalifikacji posiadanych kadr. Szczególną uwagę należy poświęcić kwalifikacjom kierowników biur, którzy powinni być organizatorami pracy biura, a jednocześnie współodpowiedzialnymi za sprawne działanie Okręgu.

Przedłożone propozycje mają charakter ogólny. Dopiero specyfika poszczególnych Okręgów stanowić może podstawę do ich skonkretyzowania na miarę aktualnych i przyszłych potrzeb. Również należy podkreślić, że podniesienie problemu administracji w skali Związku nie ma na celu ingerencji i ograniczenia samodzielności Okręgów, a jedynie wynika ona z troski o większą sprawność działania i przeniesienie ciężaru w wielu sprawach technicznych z działaczy na personel administracyjno-etatowy.

Krzysztof Lachowicz

PROBLEMATYKA CZASU WOLNEGO FILATELISTÓW

W s t ę p

Zajmowanie się filatelistyką jest już popularnym zajęciem, choć jednocześnie pomijanym dotychczas przez nauki empiryczne. O kolekcjonerstwie, jakim jest zbieranie znaczków pocztowych, krąży w społeczeństwie wiele różnych, często niesłusznych, a nawet skrajnych opinii i sądów. Właśnie dlatego nie powinno się pozostawić tego zjawiska bez głębszego poznania roli jaką pełni.

Celem przeprowadzonych przeze mnie badań było empiryczne określenie sposobów organizacji czasu wolnego przez ludzi ogarniętych tą pasją kolekcjonerską. Ludzi "szczęśliwych" jak pisał Goethe, czy ludzi "interesu", jak często słyszy się obecnie w towarzystwie dyskutującym na ten temat.

Jednym z bodźców ukierunkowującym moje badania w zakresie form wypoczynku, na filatelistykę, były słowa M. Zaprzęta: "Dotychczas rejestrowano różne korzyści natury gospodarczej, naukowej, społecznej itd. i gdyby znalazł się ktoś, kto wykazałby wszystkie efekty, jakie filatelistyka daje zbieraczowi w jego rozwoju umysłowym, a przez niego społeczeństwu, wówczas znikłyby objawy lekceważenia tej dziedziny i nie byłoby najmniejszych zastrzeżeń co do jej umasowienia".

Dotychczas jednak w naszym kraju nikt nie opublikował badań nad filatelistyką, jako formą wypoczynku. Osobiście uważam, że potrzeba, a nawet konieczność dalszych, podobnych badań diagnostycznych jest w pełni społecznie uzasadniona tak z szerszego punktu widzenia dla określenia wzorów uczestnictwa w kulturze, jak i w węższym zakresie wymagań właściwej prognozy rozwoju ruchu kolekcjonerskiego, a w tym filatelistycznego.

Ponieważ kolekcjonerstwo jest zajęciem dobrowolnym, a więc realizowanym w czasie wolnym, chciałem poprzez badania naukowe poznać i opisać, na ile filatelistyka jest formą wypoczynku. Popularne hasło filatelistów głosi: "znaczek bawi, uczy, kształci".

Zaciekawiło mnie, czy to hasło materializuje się w praktyce? Jeżeli tak, to ciekawe, jak bawi filatelistów, czego ich czy i co kształci? Inaczej - jak spełniają się podstawowe funkcje czasu wolnego w kontakcie z filatelistyką.

Poprzez niniejsze działania empiryczne chciałem wykazać i określić na podstawie badań sondażowych, dlaczego można uznać, że filatelistyka jest formą wypoczynku. Badania te prowadziłem na przełomie 1976/77 r. pod kierunkiem naukowym dr Anny Zawadzkiej - specjalistki w zakresie problematyki czasu wolnego w Uniwersytecie Wrocławskim, której tą drogą wyrażam uznanie i podziękowanie.

Dla celów empirycznych objąłem badaniami ankietowymi 200 filatelistów w różnym wieku, z różnych stron kraju i o zróżnicowanym dorobku filatelistycznym. Ponadto przeprowadziłem obserwacje i wywiady oraz analizę dokumentów filatelistycznych. Na potrzeby tych badań opracowałem też "wskaźniki oceny punktowej stopnia zaangażowania filatelistycznego", które pomogły w analizie uzyskanych z ankiet informacji.

Ze względu na ograniczone objętościowo ramy niniejszej publikacji, omijam szersze i bardziej szczegółowe wyjaśnienia i opisy w zakresie celowości, zakresu, organizacji i przebiegu badań oraz rozważań metodologicznych, a także na temat zastosowanych technik i narzędzi badawczych, czy zasad doboru próby losowej.

Jednak dla uniknięcia ewentualnych nieporozumień z czytelnikami, pozwolę sobie przytoczyć określenia /definicje/ ważniejszych pojęć, które przyjąłem jako podstawowe do analizy wyników badań.

Dla potrzeb niniejszych rozważań dotyczących czasu wolnego, przyjąłem definicję A. Kamińskiego, która brzmi następująco: "Czas wolny jest to ta część budżetu czasu, która nie jest zajęta przez pracę zarobkową normalną i dodatkową, ani przez systematyczne kształcenie się uczelniane, ani przez zaspokajanie elementarnych potrzeb fizjologicznych, ani przez stałe obowiązki domowe - i może być spożytkowana bądź na swobodne wczasowanie, bądź na życie rodzinne, obowiązki społeczne i aktywność przynależną doraźne korzyści".^{2/}

W naszym kraju używa się zamiennie takich pojęć, jak: wypoczynek, rekreacja, wczasy, wczasowanie. Wypoczynek jest to "ta część czasu wolnego, którą swobodnie i dobrowolnie dysponując, możemy wypełnić odpoczynkiem, zabawą oraz podejmowaną z własnej potrzeby dla własnego rozwoju pracą umysłową, aktywnością społeczną, artystyczną, sportową, techniczną i inną".^{3/} A. Kamiński wyróżnia jednocześnie trzy zasadnicze funkcje wczasowania-wypoczynku: odpoczynkową, zabawową, rozwijającą /kształcącą/. Tym samym odpoczynek, zabawa i zajęcia rozwijające są zasadniczymi sposobami rekreacji i mogą być realizowane nawet przez te same rodzaje zajęć i czynności wypoczynkowych.

Podstawowym terminem w zakresie badanych zainteresowań kolekcjonerskich jest filatelistyka, której definicją i określeniem, podobnie jak i "czasu wolnego", jest obecnie bardzo dużo. Biorąc pod uwagę aktualne definicje i założenia filatelistyki^{4/}, określiłem dla potrzeb analizy tych badań tzw. celowościową definicję stwierdzającą, że: filatelistyka jest to kolekcjonerstwo różnych znaków pocztowych w celu ich poznania. Filatelistyka w pojęciu szerszym jest dobrowolnym zajęciem kształcącym, odpoczynkowym i

zabawowym - czyli jedną z form wypoczynku.^{5/}

Filatelistą natomiast nazywam kolekcjonera różnych zaków pocztowych, który je poznaje i bada, opracowuje swój zbiór, czym rozszerza swoją i ogólną wiedzę filatelistyczną, czyniąc to jednocześnie dobrowolnie, dla zabawy, odpoczynku i własnego rozwoju intelektualnego^{6/}.

Przy okazji niniejszej publikacji wyników analizy przeprowadzonych badań, pragnę tą drogą wyrazić swoje podziękowanie wszystkim członkom PZF, którzy wypełnili ankiety. Wśród większości respondentów stwierdziłem zaangażowany i szczery stosunek do prowadzonych badań, wyrażających się w obszernych, a często też szeroko uzasadnionych odpowiedziach na pytania o charakterze otwartym.

Chciałbym też podziękować tą drogą kierownictwu i pracownikom Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu i Wrocławskiego Zarządu Okręgu PZF oraz Zarządowi klubu zainteresowań PZF "Militaria" za pomoc źródłowo-bibliograficzną i organizacyjną, a także publicystom i autorom książek filatelistycznych: Marii Gröber, Włodzimierzowi Goszczyńskiemu, Marianowi Kościelniakowi i Tadeuszowi Nowemu - za wymianę poglądów w zakresie badań ruchu filatelistycznego. Szczególnie dziękuję zespołowi redakcji "Biuletynu Informacyjnego PZF" za zainteresowanie problematyką niniejszych badań i ich publikację.

I. Zajęcia filatelistyczne w ogólnym budżecie czasu wolnego

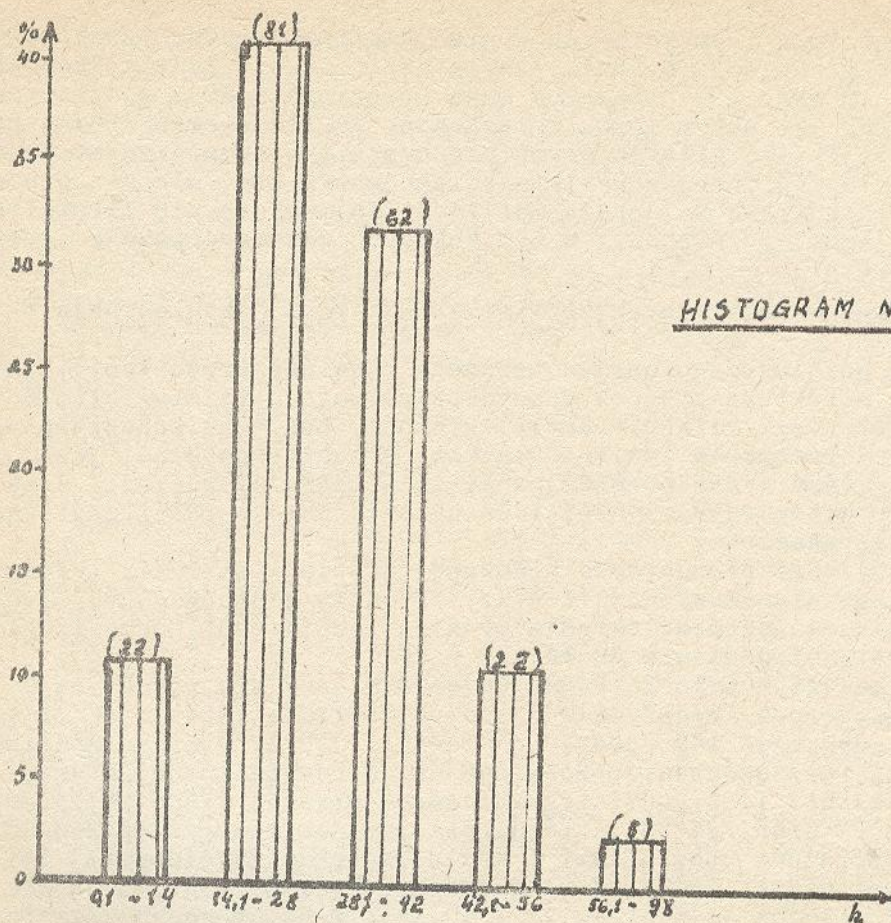
Większość filatelistów może wnioskować na podstawie osobistych obserwacji o określonej roli czynności związanych z filatelistyką wśród innych zajęć realizowanych w czasie wolnym. Jednak takie osobiste, indywidualne, często powierzchowne wnioski mogą być subiektywnie skrajne i nie dają podstaw do uogólnień naukowych. Dopiero naukowa analiza informacji uzyskanych metodą sondażu diagnostycznego może określić stan faktyczny w tym zakresie i w zależności od zasięgu i terenu badań pozwolić na właściwą, obiektywną interpretację, służącą określeniu diagnozy rozwojowej.

1. Specyfika budżetu czasu wolnego filatelistów

W celu ogólnej informacji i porównań informuję, że według badań dla GUS, średnia krajowa budżetu czasu wolnego wynosi około 29 godzin tygodniowo.^{7/}

Przedstawię zatem ogólny budżet czasu wolnego badanych filatelistów, do czego posłużę się informacjami uzyskanymi na pytanie: "Ile godzin przeciętnie zajmują Panu/i/ wraz z dojazdami w ciągu doby-dnia powszedniego; doby-dnia świątecznego: a/ nauka, praca zawodowa; b/ obowiązki rodzinne i domowe; c/ obowiązki społeczne; d/ sen nocny; e/ posiłki; f/ czas do własnej dyspozycji?". Do analizy wzięłem tylko te odpowiedzi, w których łączny czas poszczególnych zajęć doby-dnia wynosił 24 godziny. Wśród badanych przeciętnie filatelistów średnia arytmetyczna ilość czasu do własnej dyspozycji respondentów w skali tygodnia wynosiła 28,7 godz. /średnia z próby - 28,5 godz., a przeciętna dobowo - 4,1 godz./.

Zaś przeciętna w dni powszednie - 3,6 godz., a w dni świąteczne - 7,5 godz.^{8/} Rozkład procentowy tygodniowej ilości czasu wolnego /w godzinach/ przedstawiam w histogramie nr 1 /w nawiasach podaję liczbę respondentów/.

Z analizy przedstawionych w histogramie informacji wynika, że prawie 3/4 badanych dysponuje w skali tygodnia ilością czasu wolnego mieszczącą się w granicach 14,1 - 42,0 godz. /średnio 28,0 godz./, a więc w granicach średniej normy krajowej. Bardziej wnikliwa analiza pozwala stwierdzić, że badane osoby mające więcej czasu wolnego /42,1 - 98,0 godz. tygodniowo/ to przeważnie emeryci, renciści i czasem uczniowie, zaś filatelisci mający mniej czasu do własnej dyspozycji /0,1 - 14,0 godz. tygodniowo/ to głównie pracownicy umysłowi. Nie są to jednak fakty świadczące o jakichkolwiek prawidłowościach wpływających na tygodniową ilość czasu wolnego.

Z powyższego wynika, że tygodniowa ilość czasu wolnego nie była zasadniczym kryterium warunkującym fakt powstania zainteresowań kolekcjonerskich i zajmowanie się filatelistyką w czasie będącym do dyspozycji respondentów.

W celu precyzyjniejszego określenia problematyki czasu wolnego filatelistów, zobrazuję to zagadnienie w oparciu o opracowane stopnie zaangażowania filatelistycznego.^{9/} Na podstawie specjalnie opracowanej oceny punktowej stopni zaangażowania filatelistycznego,^{10/} zaszeregowałem, dla potrzeb badawczych, do poszczególnych grup następującą liczbę respondentów: "zbieracze" - 42; "dyletanci" - 66; "koneserzy" - 30; "badacze" - 5; - łącznie 143 osoby, czyli prawie 3/4 badanej próby. Pozostali to filatelisci młodzieźowi oraz tacy, którzy podali mało konkretne odpowiedzi.

Z informacji ankietowych wynika, że tygodniowo: "zbieracze" dysponują średnio 22,6 godz.; "dyletanci" - 28,5 godz.; "konese-rzy" - 35,9 godz., a "badacze" mają przeciętnie 40,8 godzin czasu wolnego. Tym samym można wnioskować, że ilość czasu będącego w dyspozycji filatelistów stymuluje częściowo rozwój zainteresowania i stopień zaangażowania w kolekcjonerstwie, ale nie oznacza, że całkowicie warunkuje możliwość zajmowania się filatelistyką. Mniemam, że zachodzi w tym zakresie pewnego rodzaju sprzężenie zwrotne.

2. Wpływ dodatkowych obowiązków na ilość czasu wolnego

Dla pełniejszego obrazu badanego zjawiska przedstawię, jaki wpływ na strukturę zajęć wypoczynkowych mają u filatelistów dodatkowe obowiązki i konieczności życiowe. Logiczną konsekwencją większego obciążenia tymi obowiązkami i koniecznościami jest mniejsza ilość czasu pozostającego do własnej dyspozycji, a co się z tym wiąże również częściowe ograniczenie w realizacji zajęć wypoczynkowych.

Odchylenie standardowe w badanej próbie w zakresie tygodniowego czasu wolnego wynosi 14 godz. /średnia z próby = 28,5 godz./. Odchylenie standardowe określa granice rozpiętości normy i obliczane jest na podstawie wzoru.

Norma czasu wolnego badanych osób mieści się w granicach 14,5 - 42,5 godz. będących w dyspozycji filatelistów w skali tygodnia i obejmuje 142 osoby, co stanowi 73,9 %. Dlatego analizując dalej to zagadnienie biorę pod uwagę respondentów, którzy mają mniej niż 14,5 godz. tygodniowo do własnej dyspozycji. Jest to grupa 23 osób /11,9%/, która była tym samym bardziej /ponad normę/ obciążona obowiązkami i koniecznościami żywymi.

W tej części próby są respondenci, którzy: w 91,3% są płci męskiej; w 56,5% są w wieku 26 - 40 lat; w 56,5% pochodzą z inteligencji; w 47,8% mieszkają w miastach wojewódzkich; w 34,8% posiadają wykształcenie średnie; w 60,9% są pracownikami umysłowymi; w 60,9% należą do PZF od 1 do 5 lat; w 69,5% nie pełnią funkcji w Związku; w 65,3% nie eksponują swoich zbiorów na wystawach filatelistycznych.

Średnia ilość czasu wolnego w tej grupie badanych filatelistów wynosi 9,1 godz. w skali tygodnia. Głębsza analiza informacji respondentów dodatkowo obciążonych obowiązkami i koniecznościami żywymi /15 osób, co do których można było zastosować ocenę punktową stopnia zaangażowania filatelistycznego/ pozwala stwierdzić, że: 9 - to "zbieracze"; 5 - "dyletanci" i 1 "konese-r". Z powyższego wynika, że ilość czasu wolnego będzie też częściowo wpływać na jakość jego wykorzystania.

3. Rozmiar czasu zajęć filatelistycznych

Po zapoznaniu czytelników z problematyką, rozmiarem i zróżnicowaniem ogólnego budżetu czasu wolnego filatelistów /średnia 28,5 godz. tygodniowo/, chciałbym przedstawić specyfikę ilości czasu przeznaczanego na zajęcia filatelistyczne. Informacje w tym zakresie uzyskałem z odpowiedzi na pytanie ankietowe: "Czym zajmuje się Pan/i/ najczęściej w czasie przeznaczonym do własnej dyspozycji i ile przeciętnie poświęca Pan/i/ na to czasu /wraz z dojazdami/ w ciągu: doby-dnia powszedniego; doby-dnia świątecznego?"

Charakter tego pytania jest otwarty, a tym samym odpowiedzi nie były skategoryzowane. Niektóre osoby podały najczęściej realizowane zajęcia, przekraczające osobisty budżet czasu wolnego lub nie wymieniały czasu trwania poszczególnych zajęć. Zaś 13,0% respondentów nie wymieniała zajęć filatelistycznych, co nie oznacza, że ich nie realizuje /są przecież filatelistami/, lecz należy sądzić, iż nie zaliczają oni tych zajęć do najczęściej wykonywanych w czasie wolnym. Dlatego do obiektywnej oceny tego zagadnienia mogłem wziąć pod uwagę tylko 70,5% ogółu respondentów zaliczających zajęcia związane z filatelistyką do czynności najczęściej realizowanych w czasie wolnym. Osoby te przeznaczają na zajęcia filatelistyczne średnio w tygodniu 9,8 godz. /średnio 1,4 godz. na dobę/.

Bardziej wnikliwa analiza pozwala stwierdzić, że początkujący filatelisci /młodzieżowi i dorośli mniej zaangażowani, o krótszym stażu członkowskim w PZF itd./ bardzo rzadko uważają zajęcia filatelistyczne za najczęściej realizowane, a przywiązują większą uwagę takim zajęciom, jak np: czytelnictwo, oglądanie telewizji, słuchanie radia, wypoczynek na powietrzu itp. Inaczej - bardziej dojrzały filatelisci; wystawcy, członkowie Klubów Zainteresowań PZF oraz aktywiści Związku - częściej dostrzegają, a nawet preferują zajęcia filatelistyczne w osobistym czasie wolnym.

Powyzsze zalozenia potwierdza fakt, że wśród 73 badanych członków Klubu Zainteresowań PZF "Militaria" aż 92,5% uważa zeje-
cia filatelistyczne za najczęstrze czynności w osobistym czasie wolnym przeznaczając im średnio 15,5 godz. tygodniowo /2,2 godz. średnio na dobę/.11/

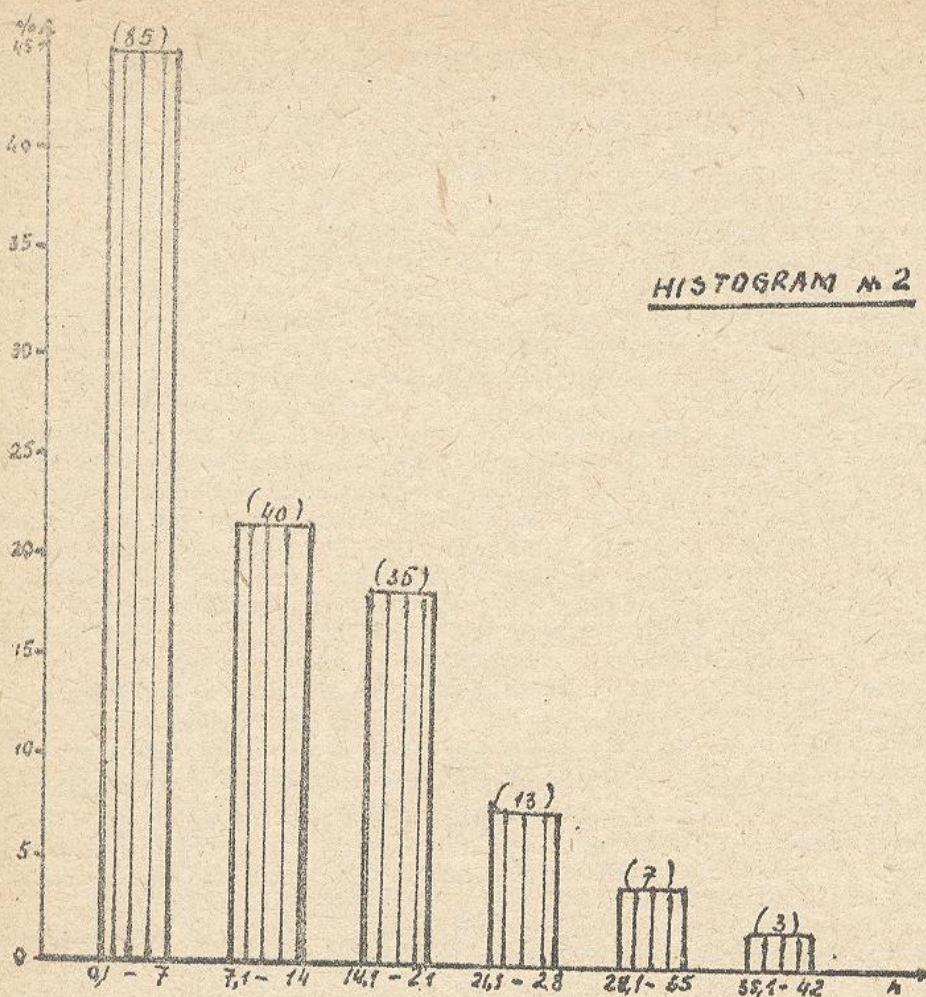
Jak widać, różnice czasowe są znaczące.

Dokładniejsze i konkretniejsze informacje w zakresie czasu zajęć filatelistycznych uzyskałem z odpowiedzi na skategoryzowane pytanie: "Ile przeciętnie godzin w tygodniu zajmują Panu/i/ czynności filatelistyczne /wraz z dojazdami/? Pytanie przewiduje odpowiedzi na temat 12-tu podstawowych czynności filatelistycznych, a tym samym suma ich czasu daje ilość tygodniowego czasu zajęć związanych z filatelistyką.

Na to skategoryzowane pytanie odpowiedziało konkretnie więcej respondentów. Do analizy nadawało się aż 91,5% danych. Z obliczeń tych informacji wynika, iż 183 badane osoby przeznaczają średnio 10,8 godzin tygodniowo budżetu czasu wolnego na zajęcia filatelistyczne /średnio 1,5 godz. na dobę/, wykonując w tym czasie wiele z 12-tu podstawowych czynności filatelistycznych.

Szczegółowy, procentowy rozkład tygodniowego czasu zajęć filatelistycznych przedstawiłem w histogramie nr 2 /w nawiasach podałem liczbę osób/.

Charakterystyczne jest, że prawie połowa badanych poświęca tej formie wypoczynku do 7-iau godz. tygodniowo, czyli mniej niż 1 godz. na dobę. Fakt ten zastanawia jeszcze bardziej, jeżeli zostanie porównany z największymi rozmiarami czasu zajęć filatelistycznych sięgającymi 42 godz. tygodniowo. Z czego wynika aż 6-krotna różnica czasu zajęć filatelistycznych? Po głębszej analizie i dodatkowych obliczeniach okazało się, że zasadniczą cechą charakterystyczną w tym zakresie jest aktualny stopień zaangażowania filatelistycznego respondentów. Ze szczegółowych obliczeń wynika, iż średni tygodniowy czas zajęć filatelistycznych wynosi: u "zbieraczy" - 3,3 godz., u "dyletantów" - 10,8 godz., u "konese-rów" - 17,3 godz., a u "badaczy" - 27,5 godz. Przytoczone fakty i informacje wskazują właściwe wyjaśnienie zagadnienia tak znaczą-

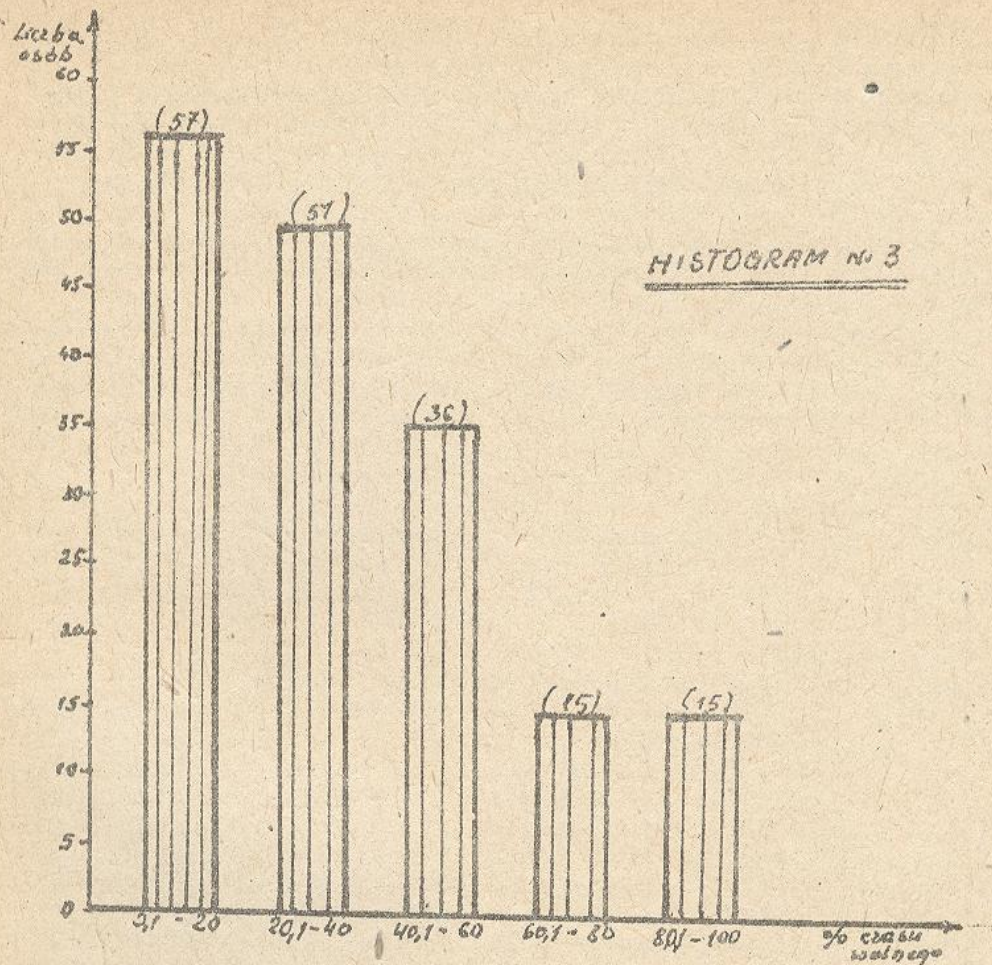

nej rozpiętości czasu zajęć filatelistycznych wśród badanych osób. Ponadto nasuwa się wniosek, że prawidłowością jest wzrost czasu tych zajęć proporcjonalny do aktualnego w danym czasie stopnia zaangażowania filatelistycznego.

4. Stosunek czasu zajęć filatelistycznych do budżetu czasu wolnego

Porównując odpowiedzi respondentów na pytanie dotyczące ogólnego budżetu czasu wolnego i ilości czasu przeznaczonego łącznie na realizację poszczególnych czynności filatelistycznych, można obliczyć indywidualny i średni w grupie stosunek czasu zajęć filatelistycznych do całego osobistego wolnego czasu /wyrażony w procentach/. Do obliczeń wziąłem pod uwagę dane czasowe 174 badanych filatelistów, którzy podali jednocześnie wymiar czasu wolnego i wymiar czasu zajęć filatelistycznych. Rozkład procentowy udziału czasu zajęć filatelistycznych w tygodniowym budżecie czasu wolnego przedstawia histogram nr 3.

Średni procentowy stosunek czasu zajęć filatelistycznych do ogólnego budżetu czasu wolnego w skali tygodnia w badanej próbie /174 osób/ wynosi 35,9%, a był obliczany według odpowiedniego wzoru.

Z dodatkowych obliczeń wynika, że stosunek czasu zajęć filatelistycznych do budżetu czasu wolnego u 31 badanych młodzieżowych filatelistów wynosi średnio 32,6%, a więc mniej niż średnia ogólna w całej próbie. Fakt ten potwierdza wniosek, iż młodzież zajmująca się zbieraniem znaczków pocztowych, poświęca zajęciom filatelistycznym mniej czasu wolnego. Wynika to ogólnie z faktu małego jeszcze i wstępnego zainteresowania filatelistyką w tym wieku. Ponadto młodzież ta więcej czasu, szczególnie w dni świąteczne, poświęca na inne formy wypoczynku.

Zupełnie inaczej to zagadnienie wygląda w grupie filatelistów w wieku produkcyjnym. Wśród respondentów było 20 emerytów i rencistów, którzy zajęciom filatelistycznym poświęcają średnio 47,0% czasu wolnego. Ta grupa filatelistów częściej realizuje czasochłonne czynności filatelistyczne, jak np.: opracowywanie zbiorów wystawowych, korespondencja i czytelnictwo filatelistyczne, badanie znaków pocztowych oraz uczestnictwo w zebraniach wy- miennych.

Dalsze dociekania badawcze skierowałem na grupę filatelistów bardziej obciążonych obowiązkami i koniecznościami życiowymi. Okazało się, iż stosunek czasu zajęć filatelistycznych do budżetu czasu wolnego w tej grupie jest wyższy niż w całej grupie i wynosi średnio 39,5%. Pozornie zachodzi tu sprzeczność. W tej grupie respondentów charakterystyczna jest właśnie rzadsza realizacja

zajęć filatelistycznych - głównie w dni świąteczne - lecz w kilkugodzinnym wymiarze czasowym. Potwierdza to informacja z ankiet, że 42,1% "obciążonych" respondentów przeznaczają na zajęcia filatelistyczne od 50 do 100% swojego budżetu czasu wolnego.

Najbardziej jednak przekonujące wyjaśnienie tego problemu daje analiza pod kątem stopnia zaangażowania filatelistycznego. Z dodatkowych obliczeń wynika, że stosunek czasu zajęć filatelistycznych do budżetu czasu wolnego w poszczególnych grupach wynosi: u "zbieraczy" - 19,1%, u "dyletantów" - 38,4%, u "koneserów" - 53,3%, a u "badaczy" - 70,4%.

Na podstawie tych danych można sądzić o pewnej prawidłowości, a mianowicie, że ze wzrostem stopnia zaangażowania w kolekcjonerstwie filatelistycznym proporcjonalnie wzrasta przeznaczana na ten cel ilość czasu z ogólnego indywidualnego budżetu czasu wolnego.

Bibliografia

1. M.Zaprzał - "Filatelistyka w teorii i praktyce". Wyd. "Ruch" Warszawa, 1956 str. 14.
2. A.Kamiński - "Funkcje pedagogiki społecznej". PWN, Warszawa, 1974 str.352
3. Tamże - str. 352.
4. Por. np.: "Wielka Encyklopedia Powszechna," PWN, Warszawa, 1969 t.III, str. 647; "Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych", WP, Warszawa, 1971 str. 246; A.Myśliński i M.Perzyński - "Mała encyklopedia filatelistyki", OW PZF, Warszawa 1972/73 str. 25; "Filatelistyczny słownik", w oprac. O.Basina, Wyd. "Swiaż", Moskwa 1968 str. 143-44.
5. K.Lachowicz - "Filatelistyka jako forma wypoczynku, praca magisterska, Uniw.Wrocławski 1977 str. 28.
6. K.Lachowicz - "Zaangażowanie filatelistyczne czy zbieractwo znaczków pocztowych", Biuletyn Informacyjny PZF nr 3/4, Warszawa 1977 str. 50.
7. E.Wnuk-Lipiński - "Praca i wypoczynek w bulżecie czasu". Zakł.Nar. im.Ossolińskich PAN, Wrocław-Warszawa - Kraków - Gdańsk 1972 str. 83.
8. Z ogółu 200 badanych - 8 osób nie podało wymiernej ilości czasu wolnego /pyt.nr 12-f/ ani w dni powszednie, ani świąteczne, dlatego przy obliczaniu budżetu czasu wolnego przyjąłem za 100% - 192 respond.
9. Por. K.Lachowicz - "Zaangażowanie filatelistyczne ..." s.50-52.
10. K.Lachowicz - "Filatelistyka jako ..." s. 43-45 i 153-154.
11. Por. K.Lachowicz - "Filatelistyka a wypoczynek członków Klubu Zainteresowań PZF "Militaria", cz. II, "Komunikat KZ PZF "Militaria" nr 3/89, s. 9.

REFLEKSJE KOMISARZA NA TLE ŚWF "PRAGA 78"

Z mieszanymi uczuciami przyjmowałem w kwietniu 1977 roku polecenie organizacyjne Prezydium Zarządu Głównego PZF powierzające mi pełnienie funkcji Komisarza Krajowego ŚWF "Praga 78". Zdawałem sobie bowiem sprawę z odpowiedzialności, jaką będzie na mnie ciążyć wobec wystawców i władz naszego Związku z jednej strony oraz wobec organizatorów ŚWF "Praga 78", zakładających sobie osiągnięcie najwyższego poziomu przez pozyskanie do ekspozycji najlepszych zbiorów. Jako członek komitetu organizacyjnego XII OWF "Łódź 75" miałem jednocześnie świadomość poziomu naszych zbiorów i ich przygotowania do ekspozycji na wystawach zagranicznych. Znałem także obowiązki komisarza wystaw zagranicznych, które nakładają wiele odpowiedzialnych zadań.

1. Podstawowe zadania komisarza

Komisarzem może być członek PZF znający przede wszystkim zasady wystawiennictwa. Komisarz powinien posiadać znajomość aktualnych trendów w wystawiennictwie na świecie, a także szczególne zainteresowania zbiorami o określonym charakterze ze strony organizatorów wystawy. Komisarz musi znać regulamin generalny FIP i regulaminy wystawy oraz kryteria poziomu zbiorów, które decydują o wstępnym zgłoszeniu zbiorów. Po uwzględnieniu powyższych założeń "zewnętrznych" komisarz dokonuje analizy stanu zbiorów krajowych w oparciu o katalogi i palmaresy wystaw ogólnopolskich i krajowych, kartotekę centralną zbiorów, a także własne obserwacje eksponatów w celu określenia możliwości PZF wystąpienia na arenie międzynarodowej.

Następnym etapem działania komisarza jest ustalenie z organizatorami ilości ekranów, jakie mogą udostępnić dla polskich wystawców i ewentualnych opłat. Po zebraniu tych wszystkich informacji komisarz powinien przejąć znajdującą się w biurze ZG dokumentację i korespondencję oraz ustalić możliwości płatnicze PZF w dewizach.

Adresem dla korespondencji komisarza jest biuro ZG PZF, które jednocześnie udziela pomocy w prowadzeniu korespondencji, maszynopisanii, powielaniu, odprawy zbiorów, ubezpieczenia i innych spraw technicznych niezbędnych dla sprawnego kontaktu z komitetem organizacyjnym i wystawcami.

Po przeprowadzeniu prac przygotowawczych, organizacyjnych i analitycznych komisarz wstępnie typuje zbiory na wystawę. Propozycje uzgadnia on z Komisją Wystaw ZG PZF oraz w miarę potrzeby z okręgowymi komisjami wystaw. Proponowane zbiory wymagają akceptacji Prezydium ZG PZF jako organu odpowiedzialnego za współpracę z zagranicą. Komisarz czuwa nad prawidłowym i terminowym zgłoszeniem zbiorów, powiadamia wystawców o terminie i sposobie ekspedycji zbiorów, o opłatach ubezpieczenia, o uzyskanych wyróżnieniach. Komisarz pośredniczy w przekazaniu nagród, wyróżnień i zbiorów wystawcom. Wreszcie opracowuje końcowe sprawozdanie z wyników udziału PZF w danej imprezie filatelistycznej.

Ten krótki "rejestr" obowiązków komisarza orientuje, jak można spoczywają na nim zadania oraz jak znaczna jest jego odpowiedzialność moralna za prawidłowy wybór zbiorów, aby godnie

reprezentowały polską filatelistykę na wystawach międzynarodowych.

Trzeba też dodać, że pozycja komisarza nie jest łatwa i z innych względów. Znajduje się on pod stałą presją, która nakazuje mu uwzględnianie kryteriów, często ze sobą sprzecznych. Z jednej bowiem strony komisarz powinien typować w znacznej części zbiory, które dotychczas były eksponowane na wystawie międzynarodowej pod patronatem FIP. Jest to postulat słuszny z punktu widzenia ogólnego rozwoju filatelistyki i konieczności poszerzenia bazy eksponatów na wysokim poziomie. Z drugiej strony efektywność udziału PZF w wystawie, a tym samym i praca komisarza jest zawsze oceniana ilością zdobytych medali i to tych najwyższej rangi. Jak trudno jednak jest uzyskać wysokie wyróżnienie przez zbiór tzw. nowy, wiedzą o tym koledzy, orientujący się w problemach wystawiennictwa międzynarodowego.

Wysuwane są też postulaty ze strony Okręgów, które żądają uwzględnienia ich propozycji.

Wszystkie te interesy komisarz musi brać pod uwagę i starać się uwzględnić w miarę możliwości.

2. Organizacyjne przygotowanie eksponatów na wystawę "Praga 78"

Po dokonaniu wstępnych uzgodnień z Komitetem Organizacyjnym w Pradze i uzyskaniu zapewnienia, że ilość przyznaczonych nam ekranów będzie odpowiadać ilości ekranów postawionych do dyspozycji kolegów czechosłowackich na ŚWF "Polska 73" przystąpiłem do dokonania analizy naszych możliwości w zakresie posiadania odpowiednich zbiorów. Kierowałem się przy tym zapowiedzią organizatorów, że ŚWF "Praga 78" ma być najświetniejszą ze wszystkich dotychczasowych wystaw filatelistycznych, a także informacją, że Komitet organizacyjny przeprowadzał gruntowne rozpoznanie poziomu zbiorów wystawianych przez poszczególne związki krajowe w ostatnich kilku latach. Analizą objąłem osiągnięcia poszczególnych zbiorów w międzynarodowych wystawach filatelistycznych, XII OWF "Łódź 75" i na światowych wystawach pod patronatem FIP po zawszy od ŚWF "Polska 73". Analiza uświadomiła mi, że pod uwagę mogą być brane zbiory, które uzyskały na światowych wystawach co najmniej medal srebrny, na innych międzynarodowych wystawach, np.: "Socphilex" i XII OWF "Łódź 75" medal połączony, oraz medal złoty z wystaw szczebla krajowego. Ponadto stwierdziłem, w oparciu o przeglądanie wielu zbiorów na wystawach w kraju a także wysyłanych na wystawy zagraniczne, że wiele z nich wymaga modyfikacji, unowocześnienia oraz zmiany szaty graficznej i opisu w jednym z języków zachodnich /francuski, angielski, niemiecki/.

Następnym etapem mojej pracy było zasięgnięcie opinii okręgowych komisji wystaw, do których zwróciłem się z prośbą o wstępne wytypowanie zbiorów z uwzględnieniem określonych, a podanych do wiadomości następujących kryteriów:

- imię i nazwisko wystawcy;
- adres wystawcy;
- tytuł zbioru i w jakim języku jest opisany;
- ilość kart całego zbioru;
- nazwa wystawy, rok, uzyskane wyróżnienia na każdej wystawie.

Jednocześnie prosiłem o wytypowanie zbiorów wystawców dorosłych, jak i młodzieżowych. Zwróciłem także uwagę, iż ewentualnie przyjęte zbiory powinny posiadać karty albumowe umieszczone w

przeźroczystrych obwolutach ochronnych. Natomiast każda przyjęta pozycja literatury, wydana zgodnie z regulaminem w okresie ostatnich 5 lat, musi posiadać dołączone omówienie treści w języku obcym, analogicznie jak przy opinii zbiorów filatelistycznych. Z prośbą o życzliwe zainteresowanie się typowaniem zbiorów zwróciłem się także do Kolegów Prezesów Zarządów Okręgów. Natomiast do Kolegów Wystawców, niezależnie od komitetu organizacyjnego, zwróciłem się za pośrednictwem prasy filatelistycznej z apelem do zasięgnięcia konsultacji w komisjach wystaw i okręgowych kolegiach sędziów w celu przeanalizowania zgłoszonych zbiorów i dokonania niezbędnych modyfikacji w celu podniesienia ich jakości i wartości ekspozycyjnych.^{1/}

W wyniku powyższych przedsięwzięć działacze z Okręgów wytypowali wstępnie 89 zbiorów, w tym 10 młodzieżowych oraz 8 pozycji literatury.

Na tym etapie okazało się, że koledzy nie uwzględnili wszystkich kryteriów i zgłaszali zbiory, które nie miały, z uwagi na ich poziom lub brak wyróżnień, żadnych szans, a jednocześnie pominięto cały szereg zbiorów odpowiadających nakreślonym kryteriom. W związku z takim stanem rzeczy komisarz sięgnął do konsultacji z Komisją Wystaw ZG PZF i kilkoma wybitnymi znawcami problemu wystawiennictwa za granicą. Ostatecznie zgłoszono 58 ekspozatów /44 zbiory dorosłych, 10 młodzieżowych i 8 literatury/, z których organizatorzy przyjęli 41 /39 dorosłych, 2 młodzieżowe i 8 literatury/. Już w czasie wysyłki okazało się, że jednego zbioru nie otrzymaliśmy z powodu zgonu wystawcy.^{2/}

Przeglądając zbiory przed wysyłką stwierdziliśmy, że nadal wielu wystawców zlekceważyło apel komisarza o modyfikację i dostosowanie ekspozatów do poziomu wystaw "fipowskich". Sprawa ta nie jest nowa, od wielu bowiem lat nawołują publiczność i znawcy przedmiotu do doskonalenia zbiorów. Tak więc mimo wysiłków "reprezentacja" wysyłana do Pragi miała słabe punkty, będące wynikiem niewystarczającej pracy okręgowych komisji wystaw.

3. Zbiory na ŚWF "Praga 78"

Wyjeżdżając do Pragi postanowiłem możliwie jak najwięcej czasu poświęcić obejrzeniu ekspozycji, a szczególnie zbiorów polskich na tle całej ekspozycji. Należy podkreślić, że od czasu ŚWF "Polska 73" w Poznaniu, był to najpoważniejszy udział ilościowy naszych zbiorów na wystawie światowej. Osobiście, jako komisarz, powinienem być zadowolony, bowiem jak to napisał Kolega Rudziński "...deszcz medali, w tym połowa z kruszców szlacheckich..." spadł na nasze zbiory.^{3/} Zbiory zostały nagrodzone: 1 dużym złotym medalem, dwoma złotymi małymi, czterema połączanymi, siedemnastoma srebrnymi, trzynastoma posrebrzonymi i dziesięcioma brązowymi i tylko jednym dyplomem /w klasie literatury/.

Wróćmy do zbiorów. Generalnie można było zaobserwować na wystawie dbałość wystawców, operacyjne przestrzeganie "reguł gry" w zabawie filatelistycznej, tzn. ścisłe trzymanie się koncepcji zbiorów, często bardzo nowo zesnych w sferze badawczej lub tematyczno-poznawczej oraz bardzo wyważonych, doskonałych plastycznie, prostych

^{1/} Por. H. Białek - Światowa Wystawa Filatelistyczna "Praga 78", "Filatelista" 1977, nr 20 s. 527/

^{2/} Lucjan Teter

^{3/} C. Rudziński - 10 dni filatelistycznego szaleństwa, "Filatelista" 1978, nr 20 s. 440

i dyskretnych opisów pozwalających na "przemawianie" samym znakiem pocztowym. Opisy zwracały uwagę na to, czego nie można odczytać z waloru. Często autorzy podkreślali rzadkość prezentowanego znaku pocztowego, podając np.: ilość znanych egz. W wielu naszych zbiorach, szczególnie tych, które od dłuższego czasu nie są przebudowywane, mimo ciekawego materiału raził brak koncepcji, specjalizacji badawczej, niedbałe opracowanie graficzno-formalne lub wręcz brak wycucia estetycznego. Szczególnie uwydatnia się to w niektórych zbiorach tematycznych, w których nasi wystawcy opisują karty zbyt dużymi brzydkimi literami, przytłaczającymi znaki pocztowe, a całe opisy są zbyt obszerne, tekst zawiera wiele informacji oczywistych, wynikających z materiału lub bardzo luźnie związanych z tematem.

Rezygnowanie wystawcy chociażby z syntetycznego opisu w języku obcym ogranicza komunikatywność zbioru. Nie można pomijać tego aspektu, bowiem lekceważenie zasad zrozumiałości nie uchodzi bezkarnie, przyczyniając się do obniżenia noty. Gdyby nie wskazane wyżej uchybienia sądzę, że moglibyśmy wydatnie zwiększyć ilość medali z kruszców szlacheckich.

Nigdzie tak wyraźnie nie widać blasków i cieni zbiorów, jak na wielkiej międzynarodowej wystawie filatelistycznej. Również koncepcje teorii kolekcjonerstwa i budowy zbiorów w danym kraju, a szczególnie ich słabości widać wyraźnie, jak w powiększającym szkłe.

Kilka naszych zbiorów sprawiło, niewątpliwie, jurorom wiele kłopotów. Wynika to stąd, że nasi teoretycy nie do końca uzgodnili pojęcie i zakres tematu "historia poczty", czy pojęcia "zbioru regionalnego", które w naszej praktyce filatelistycznej są mieszanką historii poczty regionu z tematem o danym regionie. Na wystawie musi być jasno wykazane, czy zbiór jest tematyczny, czy też historyczno-badawczy, specjalizowany, gdyż wątpliwości w tym zakresie działają na niekorzyść wystawcy.

Tym sprawom nasza teoria filatelistyki musi poświęcić wiele uwagi.^{4/} Moje spostrzeżenia nie mają na celu wchodzenie w kompetencje specjalistów z poszczególnych dziedzin filatelistyki, lecz jedynie na wskazanie niektórych aspektów, które powinny zainspirować działaczy i wystawców w kierunku doskonalenia warsztatu pracy nad zbiorami filatelistycznymi. Jest to zagadnienie również istotne i z tego względu, że za wystawienie jednego zbioru na wystawie światowej Związek płaci obecnie od 15 do 25 dolarów USA za jedną ramę, nie licząc innych, również poważnych kosztów w walucie krajowej.

Lucjan Adameczyk

WYSTAWIENICTWO PZF W 1978 ROKU

Wystawiennictwo filatelistyczne krajowe w 1978 roku przebiegało pod znakiem trzech ważnych wydarzeń w historii naszego kraju:

- 60 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę;
- 35 rocznicy powstania ludowego Wojska Polskiego;
- 30 rocznicy zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego.

Zarówno plan centralny Zarządu Głównego, jak i plany Okręgów uwzględniały te trzy rocznice w działalności nie tylko wystawienniczej. Przewidywały one również spotkania, prelekcje, wydawnict-

^{4/} Problemy omawia C. Rudziński w "Filatelista" 1978, nr 23/554/, s. 519-520 i nr 24/555/, s. 549-550.

wa pamiątkowe i tp. Na przykład, z okazji rocznicy LWP przy współudziale Wojskowej Akademii Politycznej zorganizowano interesującą konferencję na temat wykorzystania materiałów pocztowo-filatelistycznych w izbach pamięci narodowej. Nie nadesłanie do ZG materiałów z tej konferencji nie pozwala nam na opublikowanie tekstów wygłoszonych referatów i ciekawszych wypowiedzi. Zorganizowano także spotkanie dyskusyjne poświęcone rocznicy odzyskania niepodległości i rocznicy Powstania Wielkopolskiego. Również i w tym przypadku brak materiałów uniemożliwia przekazanie szerszej informacji. Szkoda.

W dziedzinie wystawiennictwa tylko z okazji trzech wymienionych rocznic zorganizowano kolejno:

- Krajową Wystawę "60 rocznica Odzyskania Niepodległości", Leszno Wielkopolskie, w dniach 10-21.12.1978 z udziałem 132 wystawców. Ponadto w różnych miejscowościach zorganizowano: 1 wystawę okręgową i 6 lokalnych oraz 7 wystaw propagandowych /niekonkursowych/;
- Krajową Wystawę "Na Straży Pokoju i Socjalizmu", Warszawa, w dniach 6-15.10.1978 z udziałem 164 wystawców. Ponadto w różnych miejscowościach zorganizowano: 3 wystawy okręgowe, 6 lokalnych i 11 wystaw propagandowych;
- Krajową Wystawę "Partia i Młodzież", Książ k.Wałbrzycha, w dniach 9-17.12.1978 z udziałem 40 wystawców.

Ponadto w różnych miejscowościach zorganizowano 1 wystawę okręgową i 4 lokalne oraz 3 propagandowe.

Wymienione wyżej wystawy, a także inne przedsięwzięcia związane z rocznicami historycznymi wynikały z programu działania PZF przyjętego na 1978 rok. Niezależnie jednak od tego zorganizowano wiele innych wystaw, zgłaszanych przez różne środowiska. W tej grupie odbyła się jedna wystawa krajowa "Kosmos-3" w Sieradzu z udziałem 20 wystawców, a ponadto 12 wystaw okręgowych, 32 lokalne i 136 propagandowych.

Łączny bilans 1978 roku zamyka się 4 wystawami krajowymi, 17 okręgowymi, 48 lokalnymi i 157 propagandowymi. Na tych wystawach zaprezentowano ponad 1.500 zbiorów. Udział poszczególnych okręgów w organizacji tych wystaw przedstawia tabela 1.

Udział w wystawach zagranicznych przebiegał w dwóch niejako płaszczyznach. Z jednej strony uczestniczyliśmy w dużych wystawach, na które organizatorzy zapraszają związki i federacje krajowe. Są to przede wszystkim wystawy pod patronatem FIP oraz wynikające z porozumień między poszczególnymi związkami. Na wystawy tego typu kierowane są z reguły najlepsze zbiory. Inny rodzaj wystaw, w których uczestniczyliśmy, to wystawy realizowane na podstawie porozumień dwustronnych między związkami filatelistycznymi KDL, między poszczególnymi ogniwami związkowymi tych krajów oraz wystawy ukierunkowane tematycznie, na które jesteśmy zapraszani. Ten rodzaj wystaw, w odróżnieniu od wystaw pierwszej grupy, nie wymaga już zbiorów najwyższej jakości. Kierowane są na nie zbiory wymagające jeszcze szlif, a udział w konkurencji międzynarodowej pozwala na lepszą orientację o wartości i brakach zbioru.

Tabela nr 2 przedstawia udział i wyróżnienia naszych wystawców w poszczególnych wystawach.

Tabela 1

Okręg organizator	Wystawy/ilość zbiorów				Uwagi
	krajowe	okręgowe	lokalne	propag.	
Białystok	-	1/41	-	8	
Bielsko Biała	-	-	-	1	
Bydgoszcz	-	-	-	-	Brak danych
Gdańsk	-	1/57	-	5	
Gorzów Wlkp	-	-	-	-	Brak danych
Katowice	-	1/71	3	-	
Kielce	-	1/73 1/56	-	16	Młodzieżowa
Koszalin	-	1/72 1/82	1	-	Młodzieżowa
Kraków	-	-	14	-	
Lublin	-	-	4	9	
Lódź	1/20	1/73 1/107	1	3	Młodzieżowa
Olsztyn	-	1/31	-	6	
Opole	-	1/21	3	2	
Poznań	1/132	1/87	4	41	
Rzeszów	-	2/73	4	32	
Szczecin	-	1/50	3	6	
Warszawa	1/164	-	11	-	Brak innych danych
Wrocław	1/40	1/51 1/48	-	28	Młodzieżowa
R a z e m :	4/356	17/993	48	157	

Tabela 2

Wystawa	Ilość zbior	Wyróżnienia medalowe						Uwagi
		zl	pzl	sr	psr	br	dypl.	
"Praga 78" patronat FIP	38	3	4	13	12	6		zl=1 d.2 m. młodzieżowe literatura
	2	-	-	-	-	2		
	8	-	-	4	1	2	1	
"Capex 78" Kanada patronat FIP	4	-	1	3	-	-		
"Juphilex 78" Luksemburg FIP	10	-	1	1	4	3	1	
"Socphilex 78" Węgry	19	-	3	7	7	2		literatura
	9	-	-	2	5	2		
R a z e m :	61	3	8	23	29	17	2	młodzieżowe literatura
	12	-	1	1	4	5	1	
	17	-	-	6	6	4	1	
Ostrawa-Katowice	17							
Crajoba-Rzeszów	13							
Lipsk-Kraków	14							
Timisoara-Kraków	4							
Hadmezo-veserhely- Kraków	5							
Gabrowo-Kraków	5							
"Medphilex 78" Węgry	4	medale pamiątkowe						realizacja ZG
"Expo-Football 78" /Rumunia/	3							Poznań
"Ruch Oporu" /Włochy, Turyn/	2							Warszawa
Ochrona P.pożar. /Rumunia/	2							Warszawa
R a z e m :	69	brak danych z Okręgów						

Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF

Posiedzenie w dniu 17.12.1978

/skrót wystąpienia Prezesa ZG/

Okres między posiedzeniami Prezydium ZG, tj. od 24.09 do 16.12.1978, jak i okres od zakończenia XII Zjazdu charakteryzuje się intensywnym tempem działania całego Prezydium i wszystkich komisji ZG. Mimo to jest jeszcze wiele spraw, które wymagają podjęcia lub dalszego kontynuowania. Sytuacja byłaby na pewno korzystniejsza, gdyby zmniejszyła się presja spraw o nieznacznym ciężarze gatunkowym, przekazywanych do opinii lub rozstrzygnięcia Zarządowi Głównemu, które powinny być załatwiane bezpośrednio w Okręgach, w ramach ich kompetencji.

Dwanaście miesięcy bieżącej kadencji ZG daje okazję do pewnych podsumowań, a także do pewnych refleksji. Jest rzeczą bezsporną, że Zarząd Główny i Prezydium podjęło szereg działań i decyzji, które stworzyły pole do rozwinięcia działalności i wykazania inicjatywy wszystkim działaczom i wszystkim Okręgami. Nie zawsze jednak i nie wszędzie są te szanse odpowiednio wykorzystywane. Bardzo często oczekuje się na dodatkowe wytyczne. Często też decyzje ZG nie są realizowane, a niekiedy i odwrotnie do intencji komentowane. Prezydium nie uważa, iż jest to brak dobrej woli lub wiedzy i umiejętności działaczy. Jest to raczej wynikiem zakorzenionych schematów działania, które obecnie należy uznać za nieefektywne i niewystarczające.

Przede wszystkim występuje duża fascynacja wystawami różnego szczebla, o bardzo różnym poziomie merytorycznym i organizacyjnym. Traktuje się je jako prawie jedyną możliwą formę działania. Nie byłoby to negatywnym przejawem, gdyby równocześnie prowadzono działalność w innych kierunkach zapewniających nie tylko propagowanie filatelistyki, ale także jej rozwój i podnoszenie wiedzy i umiejętności filatelistycznych najszerszego grona członków PZF.

Zaniechano lub zapomniano o innych formach działania, leżących w sferze koleżeńkiego współzycia organizacyjnego. Już tylko sporadycznie zdarza się, że organizatorzy imprez informują o niej inne Okręgi, a zwłaszcza o jej wynikach. Do rzadkości należy przekazywanie innym Okręgom katalogów i palmaresów z wystaw. Rzadko też organizatorzy wystaw i imprez czują się w obowiązku przekazać podziękowania Okręgom, które w jakiejś formie współdziałały z organizatorami.

Wszystkie te negatywne zjawiska wpływają w znacznym stopniu na dezintegrację naszej organizacji. Musimy temu koniecznie przeciwdziałać. Dobre obyczaje i praktyki powinniśmy restytuować. Leży to w naszym wspólnym, dobrze zrozumiałym interesie. Prezydium ZG podejmuje w tym kierunku wszelkie możliwe działania. Są one, niestety, rozumiane często jako próby ingerencji w kompetencje Okręgów. Są to oczywiście opinie błędne. Prezydium nie zamierza w żadnej formie ingerować w sprawy Okręgów, ale jest zobowiązane do koordynowania działalności Okręgów, która stanowi tylko fragment działalności całego Związku.

Prezydium jest także organem, który w imieniu ZG reprezentuje naszą organizację wobec czynników oficjalnych i odpowiada wobec nich za prawidłową działalność Związku. Wiąże się z tym ko-

nieczność posiadania wielu informacji, zarówno jednostkowych, jak i kompleksowych, które mogą ułatwić właściwe i pełne przedstawienie naszej działalności. Niestety i w tym przypadku można mówić o dużych brakach. Prezydium sporadycznie tylko otrzymuje informacje, często zresztą fragmentaryczne, które w takiej formie nie mogą być efektywnie wykorzystane. Często też informacje otrzymujemy w terminie tak późnym, że ich wykorzystanie jest już niemożliwe.

Innym problemem, który wymaga oddzielnego omówienia już w najbliższym czasie, to sprawa nadsyłania materiałów sprawozdawczych typu administracyjnego. Od prawidłowego i rzetelnego ich opracowania, a także terminowego nadsyłania zależy, i w coraz większym stopniu zależeć będzie, funkcjonowanie naszej organizacji.

Wszystkie poruszone wyżej problemy nie stanowią zjawisk oderwanych; są codzienną praktyką w naszej organizacji. Dlatego też zaczynamy zauważać, że Ministerstwo Łączności poszukuje partnerów do propagowania filatelistyki wśród innych organizacji i instytucji /dyliżans Kołobrzeg-Swinoujście, Szlakiem starej poczty warszawskiej, wystawy organizowane przez Muzeum Poczty itp./. Wynika to z faktu, że w naszej działalności jest jeszcze zbyt mało odpowiedzialności za własne poczynania, nie szanujemy własnych przepisów i ustaleń, większość inicjatyw jest oparta na przestarzałych schematach i bez próby ich modyfikacji w kierunku uatrakcyjnienia.

Liczne w ostatnim okresie rozmowy przedstawicieli Prezydium, m.in. w Ogólnopolskim Komitecie Frontu Jedności Narodu wskazują, że potrzebne są zmiany w metodach działania, że działalność naszą, o ile będzie ona właściwie ukierunkowana, będziemy mogli dyskontować z korzyścią dla całej organizacji i wszystkich działaczy. Bądźmy też liczącym się partnerem na szerokim forum działalności społecznej. Możliwości stoją przed nami bardzo duże. Niezbędne są tylko: racjonalne planowanie działalności, zgodna współpraca między Okręgami i Okręgów z Zarządem Głównym, pozbawiona cech partykularyzmu oraz bieżący sływ informacji i sprawozdań do biura ZG. Spełnienie tych warunków nie tylko wzajemnie ułatwi kierowanie Związkiem na wszystkich szczeblach, ale uczyni naszą pracę przyjemniejszą i społecznie korzystniejszą. Ułatwi też popieranie inicjatyw Okręgów oraz występowanie do władz z wnioskami i postulatami.

Powyższe problemy znajdują swoje odzwierciedlenie w cotygodniowych protokołach z posiedzeń roboczych Prezydium ZG. Omawiając je, Prezes ZG podkreślił celowość ich przeanalizowania i wyciągnięcia wniosków w praktyce codziennej.

W toku dalszych obrad Prezydium omówiono stan przygotowań organizacyjnych do XIII OWF "Katowice 79". Wyrażono pogląd, że wystawa powinna stanowić przełom w dotychczasowej praktyce, a jednocześnie powinna dać odpowiedź, jaki jest faktyczny poziom naszej filatelistyki. Oprócz wielu już podjętych działań przyjęto też, że skład jury powinien być znacznie rozszerzony, aby stworzyć warunki dla rzeczowej i rzetelnej oceny wszystkich zbiorów. Powinny też być zweryfikowane kryteria kwalifikacyjne zbiorów, a także sposób ustanowienia nagród honorowych.

W związku z przypadającym w 1980 roku jubileuszem 30-lecia PZF, omówiono potrzebę i celowość podjęcia wielu opracowań, które złożą się na historię naszej organizacji. Opracowanie takie,

dotyczące różnych okresów, fragmentów działania, wspomnień itp. powinny być zakupowane nawet jeżeli obecnie nie będzie możliwości ich wydania broszurowego. Doraznie postanowiono i zobowiązano Komisję Propagandy do zabezpieczenia cyklu artykułów przedstawiających w zarysie historię PZF. Artykuły będą publikowane na łamach Biuletynu Informacyjnego PZF. Ponadto Okręgi PZF powinny podjąć opracowania własnych artykułów przedstawiających dorobek minionego dziesięciolecia. Artykuły te powinny nawiązywać do podobnych, opublikowanych na łamach "Filatelisty" z okazji 25-lecia PZF. Ostateczną formę tych artykułów i ich objętość pozostawiono do uzgodnienia między poszczególnymi Okręgami i redakcją "Filatelisty".

Z dużą uwagą wysłuchało Prezydium informacji przewodniczącego Głównej Komisji Rewizyjnej, Kol. Zb. Zielińskiego o przebiegu narady z przewodniczącymi okręgowych komisji rewizyjnych. Z relacji uczestników narady wynika, że prace leżące w ich kompetencjach realizowane są na bieżąco. Odczuwają one jednak brak pełnej informacji o decyzjach Zarządu Głównego, co sprawia im wiele kłopotów. Przewodniczący okręgowych komisji rewizyjnych określają swoją rolę jako współgospodarza i współorganizatora ruchu filatelistycznego, a nie tylko jako organu kontrolującego. W tak pojętej roli komisji rewizyjnej są im niezbędne informacje o aktualnych postanowieniach Zarządu Głównego. Ponadto Kol. Zieliński omówił wyniki kontroli działalności Komisji Wystaw i Komisji Młodzieżowej ZG oraz pracy biura ZG.

W ogólnym podsumowaniu Główna Komisja Rewizyjna stwierdza, że:

- Komisja Młodzieżowa ZG włożyła dużo pracy w wykonanie planowych zadań 1978 roku. Ich wykonanie stworzyło warunki do realizacji uchwały XII Zjazdu PZF. Zdaniem GKR akwizycja ruchu młodzieżowego jest uzależniona od pracy wszystkich ogniw PZF, a przede wszystkim od aktywności opiekunów kół młodzieżowych;
- Komisja Wystaw ZG wykonała podstawowe zadania wynikające z planu pracy na 1978 rok. Ich realizacja unormowała działalność w zakresie wystawiennictwa. Zalecana jest aktywizacja członków komisji spoza terenu Warszawy przez organizowanie okresowych spotkań, na których powinny być omawiane zadania na 1979 rok i lata następne;
- Wykonanie planu dochodów i wydatków ZG za 10 miesięcy 1978 r. ocenia się pozytywnie. Zastrzeżenia budzi niska realizacja /około 30%/ na rzecz gospodarki nieuspokojonej.

Ponadto Prezydium ZG przyjęło do wiadomości:

- Wyjaśnienie i potwierdzenie Ministerstwa Łączności przeznaczenia dotacji dla PZF pochodzącej z dopłat do znaczków. Ministerstwo potwierdza, że dotacja może być wykorzystana wyłącznie na propagandę znaczków polskich, realizowaną m.in. przez organizację wystaw, propagandowe wydawnictwa i działalność młodzieżową;
- Zmiany w składach Zarządów Okręgów w Opolu i Krakowie na funkcjach sekretarzy zarządów. Postanowiono o wszystkich zmianach poinformować Plenum ZG;
- Podjęcie prac nad przygotowaniem informatora-poradnika dla opiekunów kół młodzieżowych PZF i zlecenie Kol. Salwie z Warszawy ich opracowanie /R/.

Posiedzenie Prezydium w dniu 15.02.1979

Pierwsze w nowym roku posiedzenie Prezydium poświęcone było przede wszystkim sprawom finansowym /w związku z zakończeniem roku obrachunkowego/ i bieżącym sprawom organizacyjnym. Obszerne sprawozdanie w tej części obrad złożył skarbnik ZG, Kol. R. Szymański, zatrzymując się dłużej na podstawowych wskaźnikach bilansu za 1978 rok a dotychczasowych sum planowanych i wykonywanych dochodów Związku.

Dochody planowane na 1978 r. wynosiły	- 5.882,0 zł	/w tys./
w tym: - składki członkowskie	- 1.400,0 zł	"
- dotacja z dopłat do znaczków	- 3.000,0 zł	"
- nadwyżka z lat ubiegłych	- 882,0 zł	"
- inne wpływy	- 600,0 zł	"
Realizacja ogółem wynosiła 85,3%, tj.	- 5.015,1 zł	"
w tym: - składki członkowskie 101,9%, tj.	- 1.427,1 zł	"
- dotacja z dopłat do zn. 101,2%	- 3.036,1 zł	"
- inne wpływy 91,2%, tj.	- 551,9 zł	"

Osiągnięcie dochodów tylko w 85,3% pozornie kształtuje się niekorzystnie. Należy bowiem zwrócić uwagę, że nie skorzystano z funduszy nadwyżek z lat ubiegłych, a w takiej sytuacji wykonanie dochodów należy oceniać pozytywnie. Skarbnik ZG podkreślił też, że przy wykonaniu wszystkich planowanych zadań, w niektórych kierunkach działalności nawet z przekroczeniem, wydatkowano tylko 84,1% sum planowanych, tj. 4.949,5 tys. zł. Jest to niezaprzeczalnym dowodem oszczędnej gospodarki środkami we wszystkich ogniwach naszej organizacji i dużego udziału pracy społecznej w podejmowanych przedsięwzięciach. Wypracowana nadwyżka dochodów nad wydatkami wynosi 650.000 zł. i byłaby wyższa o prawie 40.000 zł. gdyby nie konieczność wypłacania odszkodowania za znaczki skradzione ze zbioru Kol. A. Hartmana na wystawie w Krakowie.

Dokładniejsza analiza poszczególnych składników bilansu ujawnia też i inne usprawiedliwione i nieusprawiedliwione zjawisko. Niższe od planowanych są np.: koszty delegacji służbowych wydatki bezosobowego funduszu płac, a także koszty bibliotek.

O ile dwie pierwsze pozycje trzeba uznać za przejaw oszczędnej gospodarki z przesunięciem na rzecz pracy społecznej, to wątpliwości musi budzić niewykorzystanie i tak niewielkich kwot na zakupy biblioteczne.

Przekroczono natomiast o ponad 107 tys. zł. wydatki na materiały propagandowe i szkoleniowe. Podkreślić też trzeba, że na propagandę znaczka /w tym wystawiennictwo/ finansowaną z dopłat do znaczków na rzecz PZF prelimitowaliśmy sumę 3.193,0 tys. zł., czyli o 193.000 zł. więcej niż wynosiła planowana dotacja Ministerstwa Łączności.

W ocenie wykonania preliminarza za 1978 rok, na podstawie przeprowadzonej kontroli, Główna Komisja Rewizyjna potwierdziła oszczędne gospodarowanie środkami i przy wykonaniu wszystkich planowych zadań nastąpiło zwiększenie funduszu obrotowego tylko o 650 tys. zł. GKR stwierdziła też, że sprawozdanie finansowe Zarządu Głównego sporządzone zostało zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W drugiej części posiedzenia Prezydium dokonało oceny prac w okresie od 19 grudnia 1978 r., przedyskutowano materiały, które przekazane zostaną na obrady Plenum Zarządu Głównego. Zapoznano się także z informacją dotyczącą prac organizacyjnych XIII OWF "Katowice 79", w wyniku czego upoważniono komitet organizacyjny do zorganizowania przewozu poczty balonem oraz nawiązania współpracy z Muzeum Poczty przy organizacji przejazdu dyliżansu. Ponadto na wniosek Prezydium, do programu wystawy włączono symposium na temat "Polska Ludowa w filatelistyce". Dokonano także zmian w regulaminie komisji problemowych ZG /tekst regulaminu podajemy oddzielnie/, a także ustanowiono zakres kompetencji członków Prezydium ZG. /R/.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała nr 10/Pr z dnia 17 grudnia 1978 r. zatwierdzająca podjęte w trybie roboczym decyzje w okresie od 24 września do 16 grudnia 1978 roku.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Postanowienie, aby w 1980 roku utrzymać, jako wiodący dla ogólnokrajowego młodzieżowego konkursu filatelistycznego, temat "Piękno Polski", pozostawiając do decyzji Komisji Młodzieżowej rozwinięcie tego tematu.
2. Zorganizowanie w 1980 roku i ogłoszenie w prasie młodzieżowej konkursu na temat "Co wiem o Polskim Związku Filatelistów" w związku z 30-leciem PZF.
3. Zatwierdzenie składu komitetu organizacyjnego wystawy filatelistycznej "Partia - Młodzież" w Wałbrzychu.
4. Powołanie dla KWF "60 rocznica odzyskania niepodległości" jury w składzie: B. Kaczmarek, B. Stępczyński, J. Witkowski, M. Kościelniak, C. Rudziński, Cz. Danowski i J. Księski oraz zastępców: L. Lisiecki i H. Loch.
5. Powołanie dla KWF "Kultura i Sztuka" /Bydgoszcz/ jury w składzie: H. Chmielewski, Z. Wiatrowski, W. Bartoszewicz, S. Śniady, S. Oźga, J. Ryblewski, Z. Biadasz oraz zastępców: A. Sękowski i T. Hampel.
6. Mianowanie komisarzy krajowych dla wystaw międzynarodowych pod patronatem FIP: "Londyn 1980" - Z. Piekut; "Norwex 80" - R. Rzepko; "India 80" - L. Malendowicz.
7. Zatwierdzenie dokumentów normatywnych /założenia, regulamin, komitet organizacyjny, preliminarz/ KWF "60 rocznica odzyskania niepodległości" w Lesznie.
8. Przyznanie nagród w wysokości łącznej 12.000 zł. dla dziesięciu działaczy Okręgu Olsztyńskiego, wyróżniających się w organizacji finału ogólnokrajowego konkursu dla młodzieży "Piękno Polski" - baśnie i legendy".
9. Przyznanie Okręgowi Białostockiemu dotacji w wysokości 50.000 zł. oraz Okręgowi Kieleckiemu 20.000 zł. z przeznaczeniem na zaktywizowanie działalności propagującej filatelistykę.
10. Udzielenie Okręgowi Lubelskiemu pożyczki w wysokości 20.000 zł. umożliwiającej zrealizowanie bieżących zobowiązań.

11. Zatwierdzenie instrukcji kancelaryjno-archiwalnej PZF, opracowanej zgodnie z wymogami Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych, wdrażanie jej w Zarządzie Głównym od 1 stycznia 1979 roku.
12. Przyjęcie sprawozdań z delegacji zagranicznych Kol. Kol.:
 - M. Waysa, M. Groer i J. Zaborowskiego, uczestniczących w posiedzeniach komisji FIP w czasie trwania wystawy "Praga 1978";
 - H. Białka i T. Hampla z udziału w 47 Kongresie FIP w Pradze;
 - J. Barczyka z pobytu w Moskwie z delegacją młodzieżową uczestniczącą w konkursie filatelistycznym z okazji 60-lecia Komsomołu;
 - M. Andruszczyszyna z udziału w Konkursie Młodych Filatelistów Czechosłowacji w Kutnej Horze;
 - Z. Wiatrowskiego z udziału w posiedzeniu prezydium Komisji Młodzieżowej FIP w Pradze.

Uchwała nr 11/Pr/78 z dnia 17.12.1978 r. o nadaniu srebrnej Odznaki Honorowej PZF

Na wniosek Zarządu Okręgu Łódzkiego PZF, za zasługi i pomoc w propagowaniu filatelistyki polskiej Prezydium ZG PZF nadaje srebrną odznakę honorową PZF Ob. do. dr. Tadeuszowi Górskiemu, dyrektorowi Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Łodzi.
Wręczenie odznaki nastąpi w Dniu Pracownika Służby Zdrowia, tj. 7 kwietnia 1979 roku.

Uchwała nr 12/Pr/78 z dnia 17.12.1978 roku w sprawie wynagrodzeń dla prowadzących redakcje biuletynów PZF

Konieczność zapewnienia systematycznego i terminowego wydawania biuletynów PZF nakłada na zespoły redakcyjne liczne obowiązki techniczne i administracyjne, a m.in. zebranie i ocena wstępna materiału, przekazanie do maszynopisania po adiustacji, załatwienie zezwolenia UKP, przekazanie materiału do druku, korespondencja itp.

W celu częściowej kompensaty za pracę przy wydaniu biuletynu, Prezydium ZG upoważnia Zarządy Okręgów prowadzące redakcje biuletynów do stosowania wynagrodzeń dla redaktorów naczelnych lub sekretarzy redakcji w następujących wysokościach: 800 zł za każdy numer w redakcji "Filatelisty-Tematyka" mutacja A, B, C i D oraz w redakcji "Młodego Filatelisty". Za każdy numer w redakcji "Historyczno-Badawczego Biuletynu Filatelistycznego" i "Biuletynu Informacyjnego PZF" - 1.200 zł.

Wypłacane wynagrodzenia obciążają koszty wydania biuletynów i są rozliczane z Zarządem Głównym w sumach globalnych po ukazaniu się każdego numeru.

Uchwała nr 13/Pr z dnia 15.02.1979 r. zatwierdzająca podjęte w trybie roboczym decyzje w okresie od 18.12.1978 roku do 14.02.1979 roku

Uchwałą niniejszą objęto m.in. następujące decyzje:

1. Podjęcie wstępnych prac organizacyjnych dla wydania "Polskiej

Encyklopedii Filatelistyki". Zgłoszenie tytułu do planu wydawniczego Krajowej Agencji Wydawniczej. Powierzenie funkcji kierownika zespołu redakcyjnego /naczelnego redaktora/ Kol. Tadeuszowi Hampłowi oraz funkcji zastępców kierownika zespołu Kol.Kol. Zbigniewowi Cieślikowskiemu i Władysławowi Farbotce z upoważnieniem wymienionych Kolegów do prowadzenia wszelkich prac przygotowawczych przed przekazaniem materiałów do wydawcy.

2. Uznanie, że lot samolotu na trasie Kraków - Limanowa w dniu 22.07.1978 r., zorganizowany przez Komendę Hufca Harcerskiego w Nowej Hucie z przewozem przesyłek pocztowych, był imprezą nielegalną w pojęciu filatelistycznym, wobec braku odpowiednich zezwoleń władz pocztowych, a w związku z tym przyjęcie, że przesyłki z tego lotu są wydawnictwami spekulacyjnymi na szkodę filatelistyki.
3. Zatwierdzenie, po wprowadzeniu poprawek, regulaminu XIII OWF "Katowice 79", ustanowienie nagród honorowych PZF dla poszczególnych klas konkursowych wraz z wielką Nagrodą Wystawy oraz powołanie 27-mio osobowego jury.
4. Postanowienie, że do udziału w XIII OWF "Katowice 79" w klasie konkursowej nie powinny być dopuszczone zbiory, które na XII OWF "Łódź 75" otrzymały wyróżnienia poniżej medalu posrebrzanego, chyba, że w latach 1976-78 uzyskały medal połączony lub złoty na jednej z wystaw okręgowych, albo medal srebrny na wystawie krajowej.
5. Ograniczenie udziału PZF w międzynarodowych wystawach filatelistycznych, na których obowiązywać będą opłaty w walucie wymienialnej oraz ograniczenie udziału w wystawach: "London 80" i "Norwex 80" do 5-6 zbiorów, a "Brasiliana 79" i "India 80" do 2-3 zbiorów.
6. Powołanie jury medalu "Za zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych" w roku 1978, w składzie: J. Ryblewski, L. Piekarz, K. Strug, J. Tokar, S. Falkowski, Z. Cieślikowski i J. Piekut.
7. Dokooptowanie do składu Komisji Współpracy z Zagranicą Kol. Czesława Koprowicza.
8. Rozwiązanie Komitetu Redakcyjnego "Biuletynu Informacyjnego PZF" oraz powołanie Komitetu w nowym składzie: Marian Chabowski, Zbigniew Cieślikowski, Bohdan Subocz, Tadeusz Witkowski i Ryszard Rzepko.
9. Dokonanie reorganizacji zakresu działania Komisji Organizacyjnej i wyłączenie z jej kompetencji spraw Statutu PZF oraz spraw regulaminów i instrukcji i przekazanie ich do kompetencji Doradcy Prezydium d.s. Prawnych. Wyłączenie z kompetencji Komisji Organizacyjnej wszelkich spraw związanych z odznaczeniami państwowymi i resortowymi członków PZF. Ograniczenie zakresu działania Komisji Organizacyjnej do problematyki o charakterze ogólnorganizacyjnym ze szczególnym uwzględnieniem działań na rzecz rozwoju ilościowego Kół i członków. Pozostawienie w kompetencji Komisji Organizacyjnej spraw związanych z odznakami honorowymi PZF.
10. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego kosztów organizacji

finału ogólnopolskiego konkursu młodzieżowego "Piękno Polski" w Olsztynie i wobec zaoszczędzenia przez komitet organizacyjny kwoty ponad 29.500 zł, przekazanie do dyspozycji Okręgu Olsztyńskiego sumy 19.250 zł. z przeznaczeniem na propagandę filatelistyki i działalność młodzieżową.

Uchwała nr 14/Pr z dnia 15.02 1979 r. o ndziale PZF w obchodach 60-tej rocznicy Rewolucji Październikowej

Rok 1977 był dla postępowego świata rokiem jubileuszu 60-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej - wydarzenia, które zmieniło bieg historii świata.

Do obchodów jubileuszowych włączyli się wszyscy polscy filatelisci, organizując liczne imprezy, spotkania i wystawy nawiązujące do historycznych wydarzeń i ich następstw. Centralnym punktem programu Polskiego Związku Filatelistów była Ogólnokrajowa Wystawa Filatelistyczna w Sieradzu, w październiku 1977 r.

Oceniając społeczny udział olbrzymiej rzeszy działaczy i aktywistów pod kierownictwem Okręgów PZF w zorganizowaniu imprez i wystaw, która to ocena znalazła potwierdzenie również w opiniach Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, Ministerstwa Łączności i władz partyjnych - Prezydium Zarządu Głównego przyznaje paterę pamiątkową, wykonane w ramach wystawy w Sieradzu, następującym Okręgów: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Koszalin, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole Sl., Poznań, Rzeszów, Szczecin, Warszawa, Wrocław oraz Okręgowi Bielsko-Biała, którego działacze włączyli się do organizacji imprez w ramach Okręgu Katowice.

Ponadto Prezydium przyznaje paterę Kol. Marii Groer za wykonanie 10 albumów ilustrujących przyjaźń i współpracę polsko-radziecką.

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM W DNIU 17.12.1978 ROKU

1. Na mocy upoważnienia Plenum Zarządu Głównego postanowiono powołać:
 - na przewodniczącego Komisji Propagandy - Kol. Zbigniewa Piekuta;
 - na przewodniczącego Komisji Współpracy z Zagranicą - Kol. Jerzego Kozłowskiego.
2. Postanowiono podjąć prace wstępne do opracowania Polskiej Encyklopedii Filatelistyki, powierzając jednocześnie funkcję redaktora naczelnego Kol. Tadeuszowi Hamplowi.
3. Na wniosek zarządu Koła "Polonia" przyjęto w poczet członków nadzwyczajnych PZF:

Aleksandrę Bodek, RFN	nr ewid. 122
Janusza Bodek, RFN	nr ewid. 123
Mieczysława Procko, Francja	nr ewid. 124
Johna Nieużyłę, USA	nr ewid. 125
Adama R. Sokólskiego, Szwecja	nr ewid. 126
4. Zatwierdzono skorygowany preliminarz XIII OWF "Katowice 79" w ogólnej wysokości 2.895.000 zł, w tym 1.200.000 zł z dotacji Zarządu Głównego.
5. Na wniosek Sekretarza ZG, Kol. R. Rzepko przyjęto sprawozdanie

Komisji z prac w 1978 roku oraz plany pracy na 1979 rok. Omawiając działalność Komisji, sekretarz ZG stwierdził, że:

- sprawozdania złożyły Komisje: Młodzieżowa, Historyczno-Badawcza, Tematyczna, Organizacyjna, Czytelnictwa i wydawnictw. Nie złożyły sprawozdań Komisje: Wystaw, Propagandy i Współpracy z Zagranicą. Brak sprawozdań z wymienionych Komisji należy uznać za usprawiedliwiony, ponieważ dwie ostatnie zostały powołane dopiero przed kilkoma tygodniami. Natomiast Komisja Wystaw zajęta była opracowaniem bardzo ważnego dokumentu, jakim jest instrukcja w sprawie wystawiennictwa. W tym czasie jednak jej działalność była kontrolowana przez Główną Komisję Rewizyjną, która wydała pozytywną ocenę. Główna Komisja Rewizyjna oceniała również działalność Komisji Młodzieżowej. Pozostałe Komisje: Czytelnictwa i Wydawnictw, Historyczno-Badawcza, Tematyczna i Organizacyjna dołożyły starań, aby zaplanowane zadania zostały wykonane. Należy podkreślić, że każda z Komisji poświęciła dużo czasu na wypracowanie modelu działania;
- plany pracy na 1979 rok złożyły Komisje: Młodzieżowa, Tematyczna, Organizacyjna oraz Czytelnictwa i Wydawnictw. W przedstawionych planach Komisje dążyły do ujęcia zadań najbardziej istotnych, a jednocześnie zapewniających realizację uchwały XII Zjazdu PZF. Brak planów pracy Komisji: Propagandy i Współpracy z Zagranicą jest spowodowany tym, że obie Komisje są dopiero w stadium organizowania się. Komisja Historyczno-Badawcza pracuje obecnie nad regulaminem dla ekspertów, natomiast dla Komisji Wystaw obowiązuje plan centralny wystaw i imprez na 1979 rok oraz zapewnienie jego realizacji.

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM W DNIU 15.02.1979 ROKU

1. Inicjowane przez ogniwa PZF datowniki okolicznościowe powinny być projektowane pod względem treści i grafiki w taki sposób, aby każdy z nich wносił nowe elementy tematyczne i poznawcze, pozwalające na poszerzanie i rozwijanie zbiorów tematycznych. Należy unikać elementów graficznych znanych już z dotychczasowych znaczków, kart i datowników. Komisja Wystaw ZG zobowiązana jest do upowszechnienia tej decyzji i jej przestrzegania.
2. Powoływanie komitetów honorowych dla wystaw i imprez objętych planem centralnym następować będzie przez Prezydium ZG w porozumieniu z właściwym Okręgiem, na terenie którego odbywać się będzie wystawa lub impreza.
3. Ustala się następujący podział kompetencji i zakres działalności członków Prezydium Zarządu Głównego:
 - Prezes, Sekretarz i Skarbnik ZG działają zgodnie z Regulaminem Prezydium ZG, uchwalonym w dniu 23.09.1978 r.;
 - Wiceprezesowi ZG Kol. W. Bogumiłowi podlegają sprawy organizacyjne w zakresie ilościowego rozwoju PZF;
 - Wiceprezesowi ZG Kol. J. Dudzikowi podlegają sprawy ideowego kształtowania filatelistyki, w tym również zagadnienia tematyki znaczków polskich przewidywanych do wydania;
 - Wiceprezesowi ZG Kol. L. Malendowiczowi podlegają zagadnienia dotyczące rozwoju filatelistyki tematycznej i wystawiennictwa konkursowego;

- Członkowi Prezydium ZG Kol. M. Andruszczyszynowi podlegają sprawy rozwoju filatelistyki w środowiskach młodzieżowych;
- Członkowi Prezydium ZG Kol. B. Suboczowi podlegają zagadnienia związane z działalnością Związku w dziedzinie badawczej oraz sprawy ekspertów filatelistycznych;
- Członkowi Prezydium ZG Kol. J. Szydło podlegają sprawy związane z problemami zaopatrzenia członków PZF w materiały filatelistyczne i literaturę fachową.

Poszczególnym członkom Prezydium podlegają właściwe komisje problemowe ZG według schematu organizacyjnego zatwierdzonego przez Plenum Zarządu Głównego.

V PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Obiadujące w dniu 4 marca 1979 roku Plenum Zarządu Głównego poświęcone było przede wszystkim zagadnieniom funkcjonowania Związku w jego techniczno-administracyjnej części.

Tezy do referatu programowego "O wyższy poziom pracy pionu administracyjnego PZF" omówił Prezes ZG, Kol. H. Białek, zwracając uwagę, że problem jakości i poziomu pracy personelu etatowego Związku na wszystkich szczeblach nie był dotychczas podnoszony w sposób kompleksowy. Wprawdzie wypowiedziano różne opinie o niewłaściwej pracy niektórych biur okręgowych i biura Zarządu Głównego, ale z reguły opinie te były formułowane doraźnie i na óderwanych przykładach. Nie analizowano nigdy przyczyn negatywnych zjawisk w pracy administracyjnej. A wiadomo przecież, że poziom tej pracy jest zależny od wielu czynników, jak np.: kwalifikacje formalne i merytoryczne, warunki socjalne, stosunki międzyludzkie itp. Istotne jest także właściwe ustalanie płac dla pracowników na poszczególnych stanowiskach pracy, ściśle określaniu form współpracy i współdziałania między aktywnym społecznym i personelem etatowym, określenie zakresu obowiązków służbowych i wiele innych zależności, które pozwalają następnie prawidłowo ekzekwować wywiązywanie się z nałożonych obowiązków. Referat programowy ma na celu zwrócenie uwagi na ten bardzo aktualny obecnie problem racjonalnego wykorzystania personelu etatowego PZF.

Następnie Sekretarz ZG Kol. R. Rzepko przedstawił i skomentował wykonane według zaleceń GKR schematy: struktury organizacyjnej Prezydium i biura ZG, współzależności społecznej i zawodowej między Zarządem Głównym i Okręgiem PZF oraz obiegu korespondencji w Zarządzie Głównym i biurze ZG.

W dyskusji nad referatem zabrali głos Kol.Kol.: S. Krzywicki, W. Zagóra, W. Boguń, M. Nowak, W. Farbotko, S. Seweryński, L. Węgrzyn, L. Malendowicz. Podkreślano, że referat zwrócił uwagę na bardzo istotny problem. Działacze nie mogą a nawet nie powinni włączać się do wykonywania prac techniczno-biurowych, co niestety jest zbyt częstym zjawiskiem powodującym ujemne skutki, zwłaszcza w terminowości ich wykonywania. Duże, niewątpliwie, obciążenie powoduje mnogość różnych sprawozdań, często dublujących się. Należy dopracować się wzorów ramowych sprawozdań, które powinny obejmować całą problematykę. Trudno jest też o właściwy dobór kadry etatowej, zgodny z wymogami formalnymi. Praca w PZF posiada swoją specyfikę, a zakres obowiązków bardzo zróżnicowany. Ponadto kwalifikacje przydatne dla pracy w PZF bardzo często wyni-

kają z osobistych zainteresowań filatelistyką. Dlatego też należy rozważyć możliwość zatrudnienia na etacie dobrego działacza. Należy także rozważyć możliwość przywrócenia funkcji członka urzędującego.

Podsumowując dyskusję Prezes ZG stwierdził, że podniesiony w referacie problem okazał się istotnie bardzo ważny i aktualny, co potwierdziła dyskusja. Prezydium ZG będzie wdrażać w życie zasady poruszone w referacie.

Plenum jednomyślnie przyjęło referat jako wytyczne do racjonalizowania pracy biur w Okręgach PZF i zaleciło jego praktyczne wykorzystanie przez Zarządy Okręgów. Decyzja ta dotyczy również zaprezentowanych schematów organizacyjnych.

Ponadto Plenum wysłuchało obszernej informacji Skarbnika ZG, Kol. R. Szymańskiego o stanie finansowym Związku na tle sprawozdania zbiorczego z wykonania preliminarza budżetowego za 1978 rok. Preliminarz po stronie dochodów zrealizowano w 98,2%, osiągając kwotę 13.024,8 tys. zł. Wydatki wynosiły 12.493,0 tys. zł., czyli 94,2% sumy preliminowanej, co świadczy przede wszystkim o oszczędnej i racjonalnej gospodarce finansowej.

Korzystnie przedstawia się analiza poszczególnych pozycji preliminarza. Zwiększony został udział kosztów w takich grupach, jak: koszty materiałów szkoleniowych i propagandowych, działalność młodzieżowa, koszty druku wydawnictw itp. dotyczących działalności merytorycznej.

Zjawiskiem pozytywnym jest zmniejszenie kosztów administracyjnych z funduszu osobowego i bezosobowego oraz kosztów krajowych podróży służbowych.

Zwraca uwagę wysoka kwota na koncie funduszy specjalnych, przeznaczonych na remonty i wyposażenie lokali własnych. Kwota ta wynosi 8.851.647 złotych. Tylko na nieznacznie niższym poziomie - 8.311.491 złotych - kształtuje się wysokość sumy na koncie środków obrotowych.

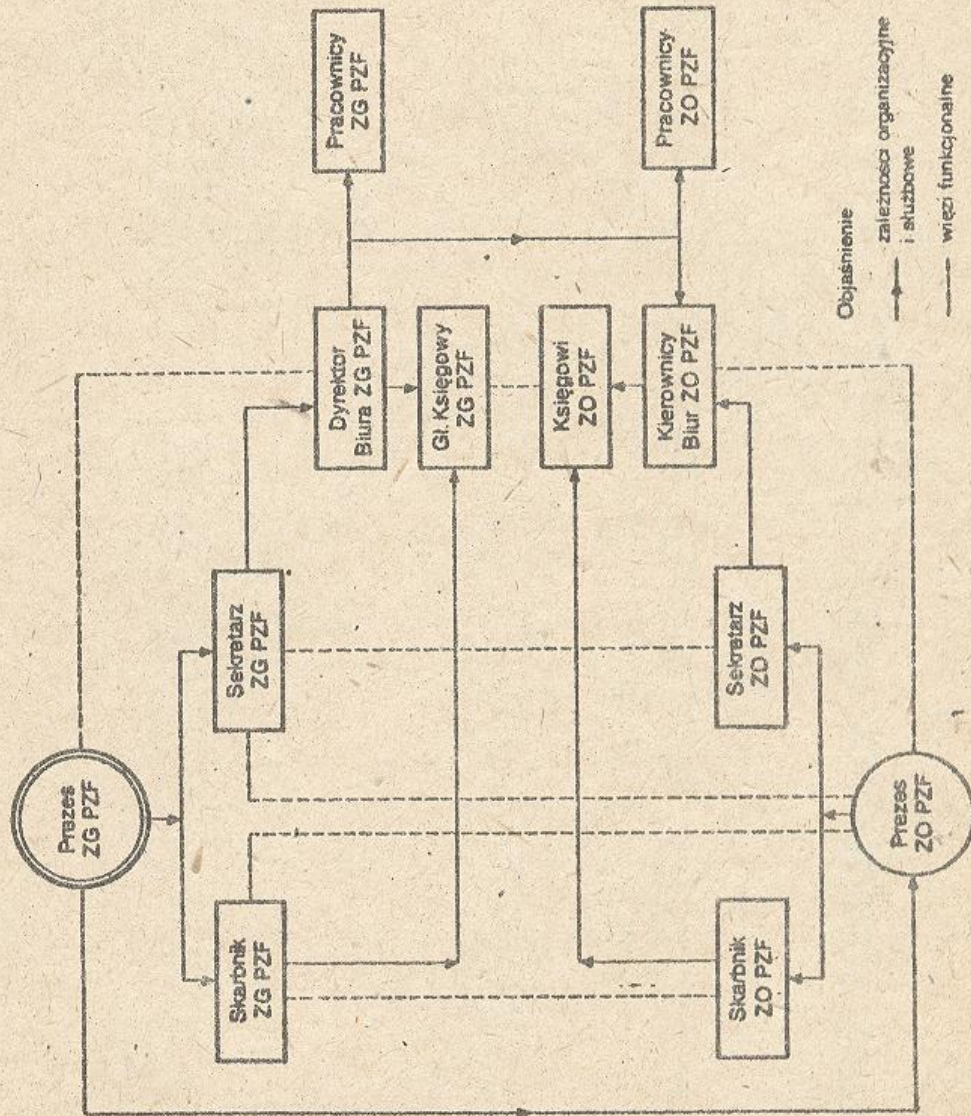
Niekorzystnym jest natomiast wzrost zapasów materiałów w magazynach. Tylko częściowo tłumaczy to fakt późnego wprowadzenia do magazynów arkusików "Hermaszewski".

W wyniku analizy preliminarza Skarbnik ZG zaproponował przyjęcie następujących wniosków:

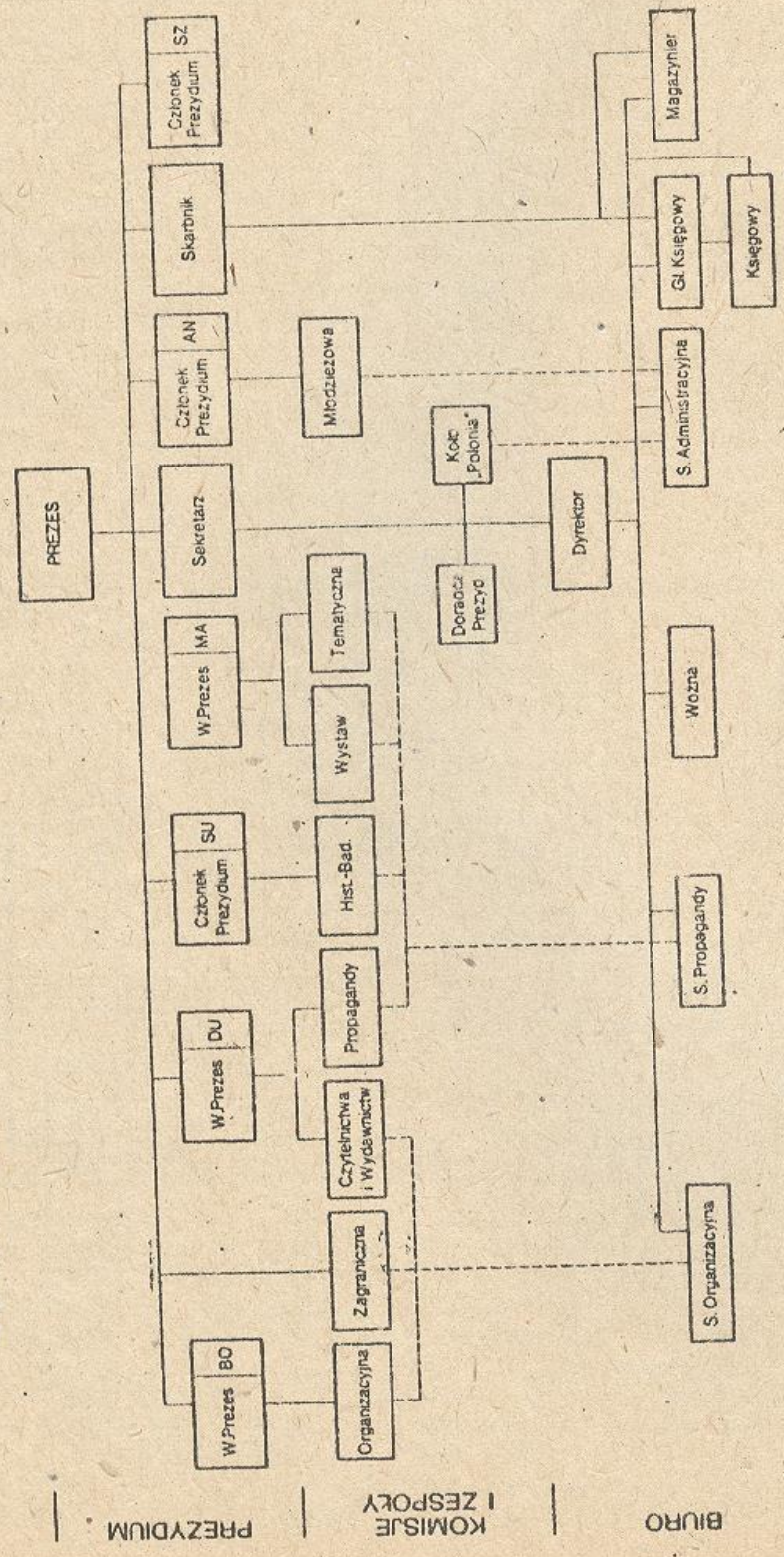
- 1. Dokonanie pilnego rozliczenia konta funduszy specjalnych.
2. Spowodowanie, aby pracownicy etatowi w Okręgach korzystali z funduszu socjalnego.
3. Pilne zmniejszenie ilościowe stanu zapasów magazynowych.
4. Zobowiązanie Okręgów, które w 1978 roku wykazały niedobory, aby prowadziły bardziej oszczędną gospodarkę.

W dalszej części wystąpienia Skarbnik ZG przedstawił także inne problemy związane z gospodarką finansową i sprawozdawczością. Wskazał m.in. na nieterminowe składanie preliminarzy, co niezwykle utrudnia pracę Zarządu Głównego. Jako przykład podał, że mimo przyjęcia terminu składania preliminarzy na 1979 rok do dnia 1 listopada 1978 roku, to tylko 6 Okręgów dotrzymało terminu. Trzeba też podkreślić, że nadsyłane sprawozdania finansowe często zawierają błędy. Nietrzymanie terminów przez Okręgi spowodowało, że Zarząd Główny nie mógł wykonać sprawozdań zbiorczych i złożyć ich w przewidzianym terminie, tj. do 5 marca 1979 r. władzom nadzorującym. Wyciągnięcie wniosków z takiego postępowania

STRUKTURA ORGANIZACYJNO-ADMINISTRACYJNA PZF

SCHEMAT STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ PREZYDIUM I BIURA ZG PZF

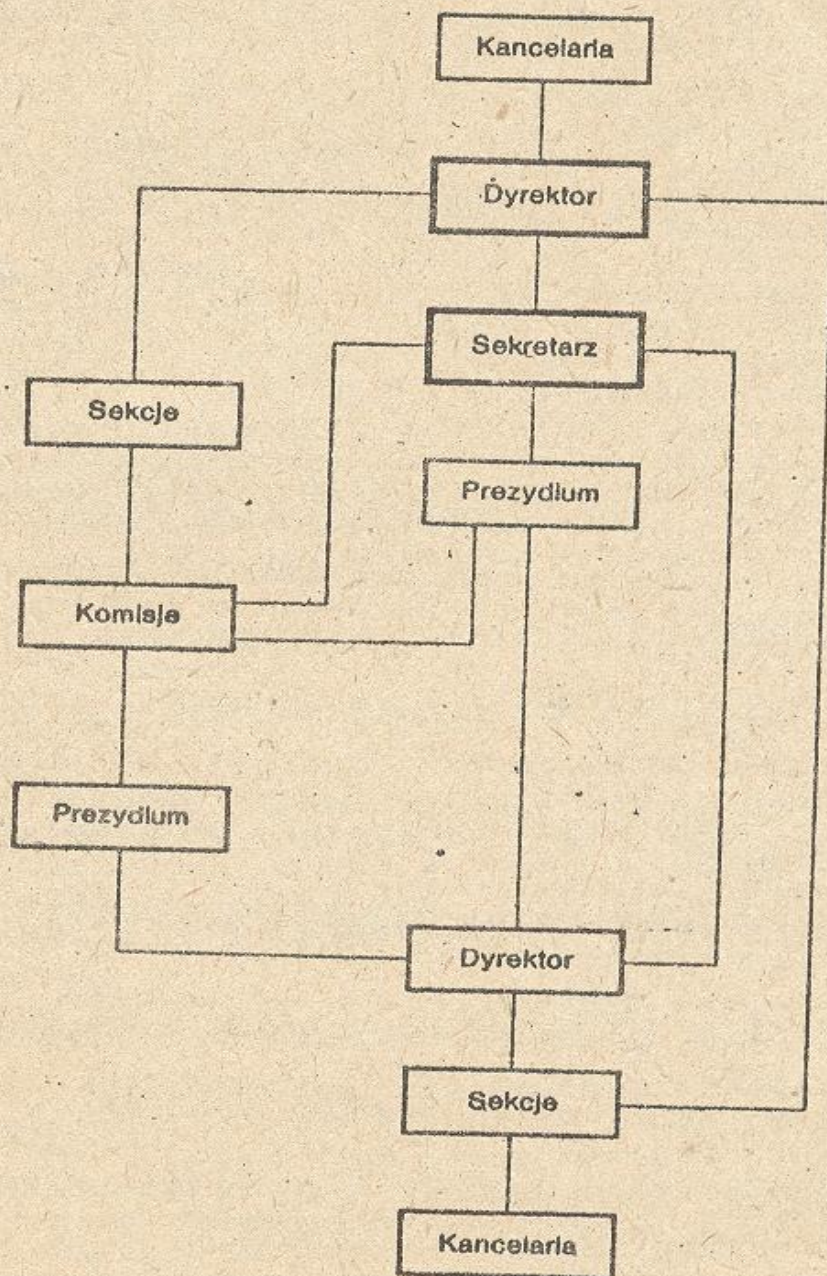
PREZYDIUM

KOMISJE
I ZESPOŁY

BIURO

Objaśnienie
—— podległość
----- współpraca

SCHEMAT OBIEGU DOKUMENTACJI W ZG PZF

nia Skarbnik ZG pozostawia Prezesom Okręgów, współodpowiedzialnym za działalność PZF.

Dokładne i punktualne wykonywanie sprawozdań, zwłaszcza finansowych oraz terminowe ich przekazywanie do Zarządu Głównego należy do podstawowych obowiązków pracowników etatowych Okręgów. Wszelkie uchybienia w tym zakresie źle świadczą o tych pracownikach, a jeżeli chodzi o jakość sprawozdań, to zastrzeżenia budzą ich kwalifikacje.

Zarządy Okręgów powinny zwrócić na to zagadnienie baczniejszą uwagę, ponieważ swoimi podpisami firmują niekiedy błędnie sporządzone materiały i akceptują opóźnione ich wykonanie.

Z powyższym stwierdzeniem Skarbnika ZG wiąże się problem doboru kadry pracowników, racjonalnego wykorzystania etatów przez likwidowanie ryczałtów i niepełnych etatów poniżej połowy, a także prawidłowego wykorzystywania funduszu płac. Następnie Skarbnik poinformował, że Ministerstwo Łączności zatwierdziło dla Związku na 1979 rok następujące limity:

- etatów - 85;
- osobowy fundusz płac - 3.000.000 zł.;
- bezosobowy fundusz płac - 1.500.000 zł.;
- krajowe podróże służbowe - 500.000 zł.;
- gospodarka nieuspołeczniona - 230.000 zł.

Po dyskusji, w której zabrali głos Kol.Kol.: M. Nowak, L. Węgrzyn, M. Syta, L. Malendowicz, B. Subocz i J. Ryblewski, Plenum akceptowało sprawozdanie Skarbnika z zaleceniem przyjęcia do wykonania przez Zarządy Okręgów wszystkich wysuniętych wniosków oraz zatwierdziło bilans PZF za 1978 rok a także podjęło szereg uchwał, które opublikowano oddzielnie.

W końcowej części obrad Prezes ZG poinformował, że Prezydium podjęło wstępne dyskusje dotyczące stworzenia warunków do zakupu bardziej wartościowych zbiorów dla przyszłego Muzeum Filatelistyki. Jest to problem, który będzie wymagał wszechstronnie rozważonych decyzji finansowych i technicznych. /R/.

UCHWAŁY I DECYZJE PLENUM ZG PZF

Uchwała nr 24/Pl o powołaniu Okręgu Toruńskiego PZF

Plenum Zarządu Głównego PZF, doceniając tradycje filatelistyczne Ziemi Toruńskiej i uznając osiągnięcie jej działaczy w rozwoju polskiej myśli filatelistycznej oraz po zapoznaniu się z opinią Prezydium ZG, na mocy § 42, p. 3 Statutu PZF, postanowiła powołać z dniem 1 stycznia 1979 r. Okręg PZF z siedzibą w Toruniu, obejmujący swoją działalnością teren województwa toruńskiego.

Uchwała nr 25/Pl w sprawie systemu wyróżnień honorowych PZF

Dla uhonorowania szczególnie wyróżniających się działaczy PZF oraz osób niestowarzyszonych w PZF, a także instytucji i organizacji aktywnie popierających ruch filatelistyczny i w ten sposób przyczyniających się do rozwoju filatelistyki i Polskiego Związku Filatelistów, istnieją w PZF wyróżnienia honorowe.

Niniejszą uchwałą Zarząd Główny PZF ujmuje wszystkie dotychczas ustanowione wyróżnienia honorowe w jednym dokumencie, który zawiera, poza przepisami statutowymi i regulaminowymi dla każdego

z wyróżnień, także uprawnienia, jakie z tytułu posiadania danego wyróżnienia przysługują członkowi PZF.

Uchwała nr 26/Pl w sprawie zmian w regulaminie komisji problemowych Zarządu Głównego PZF

- a/ Plenum Zarządu Głównego PZF, na wniosek Prezydium ZG, wprowadza zmiany do regulaminów komisji problemowych ZG, uchwalonych przez Zarząd Główny w dniu 8.09.1974 r.;
- b/ zmiany dotyczą w szczególności § 2 ustanawiającego aktualnie osiem komisji problemowych i doradcy d.s. statutowych i regulaminowych oraz całego rozdziału IV ustalającego szczegółowy zakres działania każdej komisji;
- c/ pełny tekst zmian stanowi integralną część niniejszej uchwały.

Uchwała nr 27/Pl o nadaniu złotych Honorowych Odznak PZF

Uchwałą powyższą, na wniosek Okręgu Wrocławskiego nadano pięć złotych odznak niezrzeszonym w PZF działaczom politycznym i gospodarczym województwa wałbrzyskiego. Wręczenie odznak nastąpiło w czasie trwania krajowej wystawy filatelistycznej z okazji 30-jej rocznicy zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce Ludowej.

Tą samą uchwałą Plenum ZG zatwierdziło, na wniosek Prezydium, nadanie trzech złotych odznak członkom kierownictwa Związku Filatelistów NRD. Wręczenie tych odznak odbyło się w listopadzie ub. roku, w czasie podpisania umowy o współpracy między PZF i Związkiem Filatelistów NRD.

Uchwała nr 28/Pl o odwołaniu Kol. Stanisława Kuca z funkcji członka Zarządu Okręgu PZF w Rzeszowie

Uchwała niniejsza została spowodowana absencją Kol. S. Kuca w pracach Zarządu Okręgu od początku bieżącej kadencji.

Plenum Zarządu Głównego przyjęło również do wiadomości następujące zmiany personalne:

- rezygnację Kol. J.Z. Piekuta z funkcji wiceprezesa Zarządu Okręgu PZF w Łodzi;
- dokooptowanie do składu Zarządu Okręgu PZF w Łodzi Kol. Tadeusza Hampla, z jednoczesnym powierzeniem mu funkcji wiceprezesa Zarządu;
- powołanie Kol. Bogdana Okoniewskiego, sekretarza Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu na stanowisko wiceprezesa Zarządu;
- dokooptowanie do składu Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu Kol. Kazimiery Kustry, z jednoczesnym powierzeniem jej funkcji sekretarza Zarządu;
- rezygnację Kol. Aleksandra Cyprysa z pełnionej funkcji sekretarza Zarządu Okręgu PZF w Opolu;
- dokooptowanie do składu Zarządu Okręgu PZF w Opolu Kol. Adama Kobiakowskiego, z jednoczesnym powierzeniem mu funkcji sekretarza Zarządu Okręgu;
- powierzenie funkcji skarbnika Zarządu Okręgu PZF w Katowicach

Kol. Zygmuntowi Szkotakowi, w związku ze śmiercią dotychczasowego skarbnika, Kol. Ludwika Niechwieja.

Decyzja Plenum

Plenum Zarządu Głównego PZF potwierdzając upoważnienie udzielone Prezydium ZG uchwałą nr 22/Pl/78, akceptuje decyzję Prezydium w sprawie powierzenia funkcji przewodniczącego Komisji Propagandy Koledze Januszowi Z. Piekutowi z Łodzi, zamieszkałemu i pracującemu obecnie w Warszawie.

U C H W A Ł A

o ustanowieniu odznaki

"ZA ZASŁUGI DLA POLSKIEJ FILATELISTYKI"

Zarząd Główny Polskiego Związku Filatelistów na posiedzeniu plenarnym w dniu 18.06.1978 roku w celu wyróżnienia osób, organizacji i instytucji szczególnie zasłużonych dla polskiej filatelistyki uchwała co następuje:

1. Ustanawia się odznakę "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki". Odznaka jest trzystopniowa: brązowa, srebrna, złota.
2. Zasady i tryb nadawania odznaki zawiera regulamin stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

R E G U L A M I N

odznaki "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki"

- § 1. 1. Zarząd Główny Polskiego Związku Filatelistów w celu wyróżnienia osób, organizacji i instytucji szczególnie zasłużonych dla Polskiego Związku Filatelistów i polskiego ruchu filatelistycznego, Uchwałą z dnia 18.06.1978 roku ustanowił odznakę "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki".
2. Odznaka jest trzystopniowa: brązowa, srebrna i złota, wykonana z metalu według opisu podanego w § 4.
- § 2. 1. Odznakę "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" nadaje się organizacjom, zakładom, instytucjom i osobom nie będącym członkami Polskiego Związku Filatelistów za szczególne zasługi położone dla rozwoju polskiej filatelistyki i za działanie na rzecz Polskiego Związku Filatelistów, a także członkom PZF, jeżeli osoby te w okresie wieloletniej działalności społecznej wniosły istotny i znaczący wkład pracy organizacyjnej i szczególnie wyróżniły się w realizacji zadań Polskiego Związku Filatelistów.
2. Przy nadawaniu członkom PZF odznaki "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" obowiązuje zasada posiadania tej odznaki niższego stopnia, a przy nadawaniu odznaki brązowej - posiadania złotej Odznaki Honorowej PZF.
- § 3. W hierarii wyróżnień Polskiego Związku Filatelistów odznaka "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" następuje po godności Członka Honorowego PZF.

- § 4. 1. Odznaka "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" posiada kształt znaczka pocztowego, od odłu i obu boków otoczony liśćmi laurowymi z widoczną perforacją w górnej części znaczka. Na znaczku pod napisem "Polska" umieszczone jest godło państwowe. Na odwrotnej stronie odznaki znajduje się napis "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki".
2. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi na przywieszce wykonanej z metalu w kształcie stylizowanej kokardy powleczonej emalią koloru białego i czerwonego z literkami PZF wykonanymi w kolorze odznaki. Zamiast odznaki można nosić jej miniaturę.
3. Wzór odznaki i przywieszki stanowi załącznik nr 1 do niniejszego regulaminu.
- § 5. 1. Odznakę "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" nadaje Zarząd Główny PZF na wniosek Prezydium Zarządu Głównego PZF raz w roku w Dniu Znaczka.
2. Wręczenia odznaki wymienionej w ustępie 1 dokonują członkowie Prezydium Zarządu Głównego PZF lub w imieniu Prezydium osoby przez nie upoważnione.
- § 6. 1. Utrata odznaki "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" następuje w przypadku skazania na karę pozbawienia praw publicznych oraz orzeczenia Sądu Koleżeńskiego PZF o pozbawieniu członka PZF posiadanych wyróżnień organizacyjnych.
2. Zarząd Główny PZF może pozbawić członka PZF odznaki wym. w ust. 1 w razie stwierdzenia, że nadanie nastąpiło w wyniku błędu lub w oparciu o fałszywe dane oraz jeżeli odznaczony działa na szkodę interesów politycznych PRL, podjął działalność sprzeczną z zasadami współżycia społecznego obowiązującymi w Polsce Ludowej, naraził na szkodę dobre imię Polskiego Związku Filatelistów, a także gdy dopuścił się innego czynu, wskutek którego stał się niegodnym tego wyróżnienia.
- § 7. Nadanie lub pozbawienie odznaki, o której mowa w niniejszym regulaminie publikuje się w organie prasowym Polskiego Związku Filatelistów.
- § 8. 1. Odznaki, legitymacje, ewidencję przyznanych odznak oraz dokumentację związaną z ich przyznaniem prowadzi i przechowuje biuro Zarządu Głównego Polskiego Związku Filatelistów.
2. Wzory legitymacji, wniosku o nadanie odznaki oraz ewidencji nadanych wyróżnień ujęto w załącznikach 2, 3 i 4 do niniejszego regulaminu.
- § 9. Regulamin wchodzi w życie po opublikowaniu w organie prasowym Polskiego Związku Filatelistów.

REGULAMIN

Młodzieżowej Odznaki Polskiego Związku Filatelistów

- § 1. Polski Związek Filatelistów ustanawia dla uczestników PZF młodzieżową odznakę PZF.
- § 2. Młodzieżowa odznaka PZF posiada trzy stopnie: brązowa, srebrna, złota.
- § 3. Odznakę poszczególnych stopni otrzymują uczestnicy na podstawie decyzji organów PZF.
- § 4. Ustala się następujące warunki przyznania odznaki:
- brązowej - co najmniej roczna przynależność do koła młodzieżowego PZF;
 - zadawalające wyniki w nauce i nienaganne zachowanie się;
 - opanowanie elementarnych wiadomości z dziedziny filatelistyki oraz znajomość historii ruchu filatelistycznego w Polsce i struktury organizacyjnej PZF;
 - założenie i utrzymanie w należyтым stanie zbioru filatelistycznego.
 - srebrnej - co najmniej dwuletnia przynależność do koła młodzieżowego PZF;
 - posiadanie brązowej odznaki młodzieżowej PZF;
 - zadawalające wyniki w nauce, nienaganne zachowanie się;
 - dobre opanowanie podstawowych wiadomości z dziedziny filatelistyki, umiejętności przedstawienia za pomocą znaczka pocztowego ważniejszych wydażeń i rocznic historycznych oraz osiągnięć kulturalnych i gospodarczych własnego kraju, wykazanie się znajomością historii znaczka pocztowego;
 - efektywny udział w pokazach i wystawach filatelistycznych.
 - złotej - posiadanie srebrnej odznaki młodzieżowej;
 - dobre wyniki w nauce i nienaganne zachowanie się;
 - udział w pracach organizacyjnych przy pokazach i wystawach filatelistycznych;
 - wyróżnienia z tytułu wystawiania własnych eksponatów;
 - prowadzenie zajęć z dziedziny filatelistyki z młodszymi uczestnikami.
- § 5. 1. Przyznanie uczestnikowi brązowej, srebrnej lub złotej odznaki młodzieżowej PZF następuje na uzasadniony wniosek opiekuna lub instruktora koła, sporządzony w oparciu o § 4.
2. Brązowe i srebrne odznaki przyznaje Komisja Młodzieżowa Okręgu PZF.
3. Złote odznaki przyznaje Komisja Młodzieżowa ZG PZF na wniosek Komisji Młodzieżowej Okręgu PZF.
- § 6. Wręczenie młodzieżowych odznak PZF wraz z legitymacją powinno mieć charakter uroczysty.

- § 7. Komisja młodzieżowa ZG PZF oraz Komisje Młodzieżowe Okręgów PZF prowadzą rejestry wyróżnionych uczestników wyróżnionych odznaką odpowiedniego stopnia.
- § 8. Niniejszy regulamin, zatwierdzony przez Zarząd Główny PZF, wchodzi w życie z dniem 4 maja 1964 roku. Jednocześnie traci moc regulamin odznaki honorowej ogłoszony w tygodniku "Filatelista" nr 13 z dnia 1 lipca 1963 roku.

LISTA CZŁONKÓW POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW ODZNA-
CZONYCH SREBRNĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ W ROKU 1978

/Na podstawie uchwał Prezydium ZG nr 3/Pr z dnia
17.06.1978 r. i nr 8/Pr z dnia 23.09.1978 roku/

B i a ł y s t o k

Zygmunt Duda, Hieronim Dziemianowicz, Maureliusz Frankiewicz, Zofia Gębczyńska, Jan Kaczanowski, Eugeniusz Kukiełko, Czesław Malinowski, Mieczysław Melonek, Aleksander Nikolajuk, Zdzisław Nowak, Zdzisław Pietrzak, Anna Sadłowska, Stanisław Sieniawski, Edward Smoła, Stanisław Przestrzelski, Helena Szponarska, Grażyna Solanko, Marian Szul, Krystyna Sobolewska, Halina Wardowicz, Henryk Wasilewski.

B i e l s k o B i a ł a

Henryka Biłka, Danuta Ciężka, Zbigniew Fussek, Franciszek Gansel, Paweł Halama, Julian Janik, Jan Jurasz, Józef Musioł, Czesław Pszczółka, Józef Ryzka, Kazimierz Widuch.

B y d g o s z c z

Maria Biegańska, Bogdan Brzozowski, Feliks Durnicki, Marian Dura-wa, Leon Duczmal, Zygmunt Dzwonkowski, Czesław Florek, Jerzy Gaca, Andrzej Kaczmarek, Józef Kęskrawiec, Ryszard Kowalczyk, Tadeusz Kwaśnicki, Wacław Mańkowski, Jan Melnicki, Leonard Morzuchowski, Czesław Murawski, Marian Popiołek, Bronisław Pozorski, Zygmunt Sawicki, Bolesław Skrzypczak, Ewa Sobczyńska, Zenon Spibida, Zbigniew Szumilewski, Halina Śmierczalska, Tadeusz Tomaszewski, Bernard Torzewski, Benon Warczak, Irena Wesołowska, Marian Walew-ski, Lech Wolnikowski, Kazimierz Zacharek, Kazimierz Zawiślak, Renata Piosik, Jerzy Żurawka.

G d a ń s k

Jan Adamowicz, Mieczysław Banaszekiewicz, Bolesław Borucki, Teresa Damentko, Ryszard Dulek, Marian Fitas, Czesław Kamiński, Kazimierz Kolendowicz, Zdzisław Kornowski, Michał Kościukiewicz, Teresa Kwiczor, Stefan Lebiński, Jerzy Maniecki, Elżbieta Mańkowska, Ryszard Mejer, Stefania Mich, Ida Milewska, Anatol Nowicki, Jerzy Panas, Stefan Presch, Jan Rajski, Stanisław Bogosz, Jerzy Rogaczewski, Jan Samulski, Stanisław Skonecki, Zygmunt Sławianowski, Michał Smoliński, Janina Szeliga, Jerzy Świgost, Maria Truskolaska, Bog-dan Warczak, Adam Warta, Onufry Wieczorek, Maria Wycka, Zbigniew Zaborowski, Lechosław Zapędzki, Stefania Żołyński.

G o r z ó w W i e l k o p o l s k i

Andrzej Stankowski, Jan Kuczyk, Edward Szlęzak, Zygmunt Szopian, Paweł Sienkiewicz, Mieczysław Wolny, Jan Chrobak, Bartłomiej Słodkowski, Kazimierz Nowacki, Jan Ożóg, Tadeusz Radziszewski.

K a t o w i c e

Jerzy Adamowicz, Stanisław Antonowicz, Antoni Babczyński, Witold Banaszewski, Włodzimierz Baranek, Stanisław Barański, Bogusław Barski, Ryszard Bartnicki, Józef Bekierz, Jan Bieniek, Maria Bogdanowicz, Karol Boncol, Edmund Borgula, Paweł Chalupka, Tadeusz Ciechowski, Franciszek Curyło, Maria Czogalik, Władysław Chład, Henryk Dolmat, Eugeniusz Doros, Mieczysław Dydek, Rita Dubas, Alojzy Gdynia, Władysław Grabania, Edmund Grzelak, Andrzej Hübner, Krzysztof Jakubowski, Franciszek Jaroszek, Zbigniew Jastrząb, Jerzy Jądzejkowski, Adam Karliński, Jan Kliszczyk, Henryk Kotula, Stanisław Kostka, Edmund Kozarski, Janusz Kozak, Herbert Krzyżowski, Jan Kusion, Henryk Kurpanek, Jerzy Lech, Marcel Lemczak, Władysław Leś, Tadeusz Maliszewski, Karol Micza, Stanisław Miękus, Herbert Mika, Antoni Mosurek, Zbigniew Możdżeń, Edeltrauta Oblułowicz, Ignacy Olesz, Zdzisław Orych, Marian Pełechaty, Ernest Płonka, Piotr Prokopowicz, Jerzy Pozimski, Leon Roj, Wiktor Reguła, Jerzy Salamon, Ludwik Sitko, Maria Sistrzyńska, Aleksander Skrzypek, Henryk Słomka, Krystyna Soehrich, Ryszard Sołtysik, Józef Staroń, Juliusz Stolka, Józef Stroba, Henryk Szafrański, Józef Szcześniak, Leon Szmelich, Władysław Szostak, Józef Święty, Bolesław Tecler, Alfred Trinczek, Norbert Trybuś, Wojciech Webr, Henryk Więcek, Witold Winter, Józef Wyciślik, Czesław Wygralak, Piotr Zieniewicz, Władysław Żurawik.

K i e l c e

Jan Ambroź, Julian Chojnacki, Adolf Czaplarski, Zdzisław Dobroczyński, Jan Klar, Zbigniew Kobiałka, Zygmunt Kopeć, Marian Kowalik, Jerzy Kranc, Marian Miodoński, Czesław Miśkiewicz, Anna Renard, Alicja Szpakowska, Jerzy Szymański, Juliusz Wojnar, Tadeusz Bilski.

K r a k ó w

Ryszard Dębiec, Mieczysław Jarosławski, Henryk Toczyński, Stanisław Dobosz, Andrzej Korecki, Stanisław Budaj, Roman Przybylski, Zbigniew Filip, Andrzej Łachański, Zenon Sroka, Zdzisław Styczyński, Józef Przybysz, Franciszek Rosiek, Jan Broniszewski, Władysław Dryżba, Zdzisław Fiema, Tytus Przewoźny, Jan Kuźniar, Franciszek Markowski, Jan Gonek, Henryk Jaworski, Zbigniew Koziarz, Zdzisław Klusek, Mieczysław Koneczny, Wiesław Kaczmarczyk, Bolesław Mikołajczyk.

K o s z a l i n

Władysław Futyma, Jerzy Koziółek, Jerzy Lysko, Józef Ryba, Jerzy Siadak, Józef Stelmach, Stefan Strykowski, Andrzej Szafran, Marian Wawrzynkowski.

L u b l i n

Feliks Wiśniewski, Władysław Żółkoś, Stanisław Kuleczyński, Piotr

Makosz, Jerzy Śmieciński, Władysław Lorenc, Henryk Dąbrowski, Wincenty Mazurkiewicz, Zdzisław Moskaluk, Marian Kolasa, Marian Kapturkiewicz, Tadeusz Bienieda, Adam Drapsa, Czesław Kowalski, Kazimierz Korczak, Bogdan Marszałek, Andrzej Ciupiński.

L ó d ź

Wiesław Ciesielski, Józef Dura, Henryk Grabowski, Tadeusz Góreczny, Lucjan Janowski, Jerzy Klimowicz, Edward Kogut, Stanisław Krajewski, Janusz Król, Zenon Jan Lebelt, Jan Lewiński, Andrzej Mańkowski, Józef Matyszcak, Ryszard Michalski, Zygmunt Miller, Lech Nawalny, Waldemar Niewiadomski, Adamina Ostrycharz, Józef Podwysocki, Wanda Józefa Rolnik, Stanisław Rybak, Marian Rybiak, Mikołaj Słodkowski, Czesław Stelmach, Stanisław Trzebski, Zbigniew Wodziński, Władysław Wojna, Jan Woźniak, Władysław Wójcik.

O l s z t y n

Michał Batyk, Jerzy Czarnowski, Mieczysław Farbiszewski, Jan Gutkowski, Jan Kęska, Czesław Krassowski, Zdzisław Krzysztofik, Jerzy Łaskowski, Izydor Lesica, Bolesław Mikulik, Zdzisław Raczyński, Władysław Rejmer, Krystyna Sępkowska, Kazimierz Tęgowski, Józef Wardzała, Władysława Wierzbička, Stefan Zaręba.

O p o l e

Henryk Czerniak, Roman Dyhdalewicz, Paweł Gieron, Zbigniew Graboń, Aleksander Gunia, Czesław Hebda, Zbigniew Kaniowski, Edward Kaczmarek, Witold Kolano, Marian Kotala, Edward Koziół, Zygmunt Ostrowski, Emanuel Szwinge, Józef Słowik, Stanisław Wołoszczuk, Zyglinde Werner.

P o z n a ń

Stefan Alwin, Henryk Ast, Tadeusz Bartkiewicz, Ryszard Bartoszek, Witold Bartoszewski, Maria Berkowska, Wiktor Bystry, Krystian Duczkowski, Franciszek Dwornik, Romana Friebe, Maciej Gazy, Józef Głajcher, Stanisław Gidlewicz, Zygmunt Gilewski, Klemens Gillert, Władysław Goldys, Józef Górecki, Stefan Grądzielewski, Julian Grzybowski, Urszula Gubała, Ewa Jasnosz, Jan Kaiser, Florian Karwatka, Krystyna Klafkowska, Zofia Klemens, Edmund Konoca, Ryszard Kosiński, Aleksander Krukowski, Ryszard Lenkowski, Aleksandra Lewandowska, Rajmund Lisiak, Jan Małyszka, Sylwester Marynowicz, Leona Matuszcak, Marian Mika, Henryk Mikołajczak, Karol Mikołajewski, Zdzisława Mozola, Włodzimierz Muth, Ryszard Niewiedział, Kazimierz Nowacki, Waldemar Nowicki, Zbigniew Orywał, Stanisław Owezarczak, Michał Owsiany, Czesław Paprzycki, Teodor Pawłowski, Jan Pietraszko, Stanisław Popek, Zygmunt Rajkowski, Jerzy Reich, Stanisław Rembalski, Czesław Sikora, Tomasz Słuszkiewicz, Anna Skrzyp, Wiesław Staniucha, Andrzej Stefaniak, Zenon Stehbach, Ryszard Świetlik, Wojciech Świtalski, Jerzy Szkudlarz, Stefan Turkowski, Halina Wileczek, Halina Włodarczyk, Marian Zawodny, Januariusz Zielniewicz.

R z e s z ó w

Piotr Podboroczyński, Marian Wójcik, Tadeusz Kraszewski, Jan Żak, Tadeusz Rybak, Czesława Lewandowska, Czesław Kolisz, Tadeusz

Gąsior, Jerzy Backi, Edward Pado, Antoni Wiński, Stanisław Pociask, Edward Pabian, Edward Chudy, Jan Mazur, Zdzisław Rec, Józef Ozimek, Zbigniew Rabiej, Zdzisław Radwański, Ignacy Soliński, Stanisław Nowak, Anna Michno, Jan Stefański, Barbara Cioch, Maria Homenda, Stefan Kulig, Barbara Taras, Stanisław Róg, Emil Dąbrowski, Mieczysław Nowicki.

S z e c z e c i u

Henryk Banasiak, Anastazy Biliński, Stanisław Ciończyk, Czesław Czok, Jan Cyglerski, Józef Dąbkowski, Edward Figaszewski, Andrzej Grodecki, Wawrzyniec Grzeszezyk, Tadeusz Hofbauer, Bolesław Horak, Waldemar Jędrusik, Janina Jodłowska, Edward Kalisiak, Leszek Karczewski, Marianna Konicka, Tadeusz Koralewski, Józef Kulas, Jan Łysy, Stanisław Maruszcak, Lidia Milewska, Lech Nowakowski, Jerzy Onufrejczyk, Wacław Patalan, Tadeusz Rabenda, Zbigniew Raczoń, Antoni Ratajczak, Józef Sawicki, Leopold Semeniec, Zbigniew Senderski, Maria Sojka, Zygfryd Sołtysiak, Bogdan Stróżewski, Stanisław Świstelnicki, Jerzy Szałach, Leonard Szczepaniak, Tatiana Wejkert, Adam Wesołowski, Bronisław Zieliński.

W a r s z a w a

Edward Andrzejewski, Tadeusz Arbuziński, Maksymilian Badalski, Józef Bańczak, Zdzisław Bartoszewski, Danuta Bąk, Wacław Beta, Andrzej Biedrzycki, Mirosław Bielecki, Bogdan Biezoński, Irena Bożek, Edward Buraczewski, Janusz Brzeziński, Jerzy Burkaeki, Jerzy Cedro, Jerzy Chmielewski, Ryszard Ciarski, Krzysztof Chmielewski, Jan Cichocki, Bolesław Ciecierski, Jan Ekspedyt Cwilichowski, Ewa Czarnecka, Władysław Dróżdż, Stefan Duchna, Leszek Dziemianowski, Stanisław Fiałkowski, Aleksander Fiodorczuk, Mieczysław Fojutowski, Tadeusz Gajda, Krzysztof Głowacki, Wanda Gmaj, Zbigniew Goliatowski, Henryk Goliś, Władysława Gołąb, Jan Gołąbek, Włodzimierz Górecki, Jerzy Hawel, Bogumił Heleniak, Barbara Jamiołkowska, Zbigniew Janiszewski, Zdzisław Jatozak, Ryszard Jaworski, Waldemar Jeske, Jerzy Kalisz, Zygmunt Kamela, Wacław Kerpert, Jan Klatte, Mieczysław Kołodziejczyk, Czesław Kołodziejcki, Stanisława Konarska, Sergiusz Kornijenko, Marian Kot, Janusz Kotwasiński, Adam Król, Ryszard Królak, Józef Kułaga, Jerzy Kurzela, Alina Kwiatkowska, Zbigniew Kwiecień, Ryszard Lau, Jan Legat, Antoni Lennik, Arkadiusz Lewandowski, Jerzy Lewitowicz, Stanisław Lipiński, Stanisław Lapa, Zdzisław Lapiński, Jerzy Laskawiec, Stanisław Łubkowski, Mieczysław Marud, Jan Mozer, Ewa Olech, Andrzej Olszewski, Antoni Osiał, Kazimierz Paczyński, Ewald Parniak, Jerzy Pełka, Józef Piechowski, Jerzy Piekarski, Tadeusz Pierchalski, Jerzy Piotrowski, Waldemar Pokropek, Adam Połatajko, Mieczysław Pożarowszczyk, Zbigniew Prokopowicz, Krzysztof Przygoda, Tadeusz Ptaszyński, Józef Pyelik, Stefan Rosiński, Zdzisław Rostkowski, Janina Rymkiewicz, Tadeusz Sasin, Krystyna Sawicka, Henryk Sawicki, Władysław Słodkowski, Hieronim Skotarek, Jerzy Słomiak, Barbara Smolińska, Jan Sobolewski, Marian Sowiński, Wojciech Stachnik, Maria Staniszevska, Jan Staszak, Ireneusz Suliński, Stanisław Swaczyński, Zdzisław Szałkowski, Lucyna Szymańska, Władysław Szymański, Janina Ścińska, Władysław Śmiechowski, Zofia Taratyka, Kazimierz Trębski, Stanisław Twarowski, Henryk Wacławek, Aleksander Walawski, Edward Werbanowski, Kwiryn Wilczyński, Sergiusz Winniczuk, Kazimiera Wojciechowska, Teresa Wojewódzka, Zbigniew Woźniak, Ryszard Wróblewski, Jerzy Zalewski,

Barbara Zaluska, Józef Zbroński, Kazimierz Zieliński, Kazimierz Zych, Alfons Żółtowski, Regina Żóławnik, Zygmunt Żurek, Roman Babut, Leszek Cieślowski, Waldemar Górski, Mieczysław Hornik, Jacek Kosmala, Stanisław Szot, Stanisław Trepka, Wiesław Bartoszewski, Ryszard Jaworski, Henryk Mrowiński, Wojciech Wojdyga.

W r o c ł a w

Barbara Czernicka, Antoni Czernicki, Henryk Chmura, Zbigniew Galusiński, Ryszard Indyka, Mieczysław Juchnowicz, Stanisław Jaszyna, Mieczysław Kuca, Stefan Kaługa, Tadeusz Korolkiewicz, Daniel Królik, Halina Kapuściarek, Tadeusz Kamiński, Janusz Klajn, Józef Mieńko, Zygmunt Mańkowski, Halina Nastek, Stefan Pióro, Danuta Przysaś, Józef Parkitny, Bogdan Paszyński, Kazimierz Rabel, Stefan Repech, Zgmunt Ratyński, Marian Rola, Marian Rychlik, Janina Słowińska, Zbigniew Surowiak, Antoni Skop, Benedykt Słubiński, Witold Torbus, Kazimierz Wantoła, Kazimierz Zieliński, Franciszek Zachar.

Wykaz imienny członków PZF wyróżnionych w 1978 roku, na podstawie uchwał Plenum ZG nr 16/Pl z dnia 18.06.1978 r. i nr 23/Pl z dnia 24.09.1978 r., złotą Odznaką Honorową PZF jest opublikowany na łamach dwutygodnika "Filatelista" nr 3 z 1979 r.

MEDAL "ZA ZASŁUGI DLA ROZWOJU PUBLIKACJI FILATELISTYCZNYCH"

W dniu 11 marca 1979 r. odbyło się w siedzibie Zarządu Okręgu PZF "Dom Filatelisty" w Krakowie posiedzenie Jury Medalu "Za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych" powołanego przez Prezydium Zarządu Głównego PZF.

W posiedzeniu wzięli udział kol.kol. Jan Ryblewski /przewodniczący Jury/, Lucjan Piekarczyk /sekretarz Jury/, Zbigniew Cieślowski, Stefan Falkowski, Władysław Farbotko, Karol Strug i Jerzy Tokar /członkowie Jury/.

Jury rozpatrzyło kandydatury do Medalu za rok 1978 zgłoszone przez Zarządy Okręgów PZF i członków Jury. Po omówieniu wniosków i przeanalizowaniu publikacji poszczególnych kandydatów, Jury postanowiło wystąpić do Prezydium Zarządu Głównego PZF z wnioskiem o nadanie Medalu następującym osobom:

1. Kol. Janowi Danielskiemu - za całokształt publikacji filatelistycznych poświęconych tematyce Czerwonego Krzyża i obozów internowania żołnierzy polskich w czasie II wojny światowej.
2. Kol. Januszowi Zbigniewowi Piekutowi /po raz drugi/ - za całokształt publikacji badawczych i popularyzujących filatelistykę.
3. Kol. Zygmuntovi Szymańskiemu - za dużą aktywność i inwencję w wieloletnim prowadzeniu rubryki "Notatnik kolekcjonera" na łamach "Życia Warszawy" szerzącej różnorodne formy jej rozwoju wśród szerokiego rzesz czytelników tego pisma.
4. Kol. Piotrowi Wieczorkowi - za szczególnie duży wkład w rozwój publikacji filatelistycznych na łamach prasy, a zwłaszcza za

aktywność, systematyczność i pomysłowość w redagowaniu rubryk filatelistycznych popularyzujących filatelistykę w szerokich kręgach wielu środowisk społecznych będących ich czytelnikami: "Kącik filatelistyczny" w dzienniku "Nasza Trybuna", "Filatelistyczne nowiny" w dzienniku "Głos Pracy", "Nasz kącik filatelistyczny" w tygodniku "Gospodyni", "Filatelistyka" w dwutygodniku społecznym "Życie i Zdrowie", "Sport na znaczkach" w magazynie ilustrowanym "Sportowiec" i "Żagle w filatelistyce" w piśmie turystyczno-sportowym "Żagle i Jachting Motorowy" w Warszawie.

X X X

Sekretariat Jury nadmienia, że została również omówiona sprawa nadania Medalu dla Zarządu Okręgu PZF w Katowicach za wydanie monografii pt: "Ruch filatelistyczny w województwie katowickim 1932-1972". Jednakże Jury nie mogło w sposób zasadny rozpatrzyć tej kandydatury, ponieważ jego członkowie nie byli w stanie zapoznać się z tą pracą, gdyż nie była im dostępna. Wprawdzie Sekretariat Jury złożył za pośrednictwem biura Zarządu Okręgu PZF w Krakowie zamówienie na to wydawnictwo w Zarządzie Okręgu PZF w Katowicach, jednakże nie zostało ono nadesłane do dnia posiedzenia Jury. Należy dodać, że Zarząd ten nie zgłosił wniosku o nadanie Medalu. Sekretariat Jury proponuje rozważenie tej sprawy przez Prezydium Zarządu Głównego PZF.

X X X

Jednocześnie członkowie Jury postanowili wystąpić do Prezydium Zarządu Głównego PZF z następującymi sugestiami:

1. O powołanie Jury Medalu na początku okresu kalendarzowego, za który ma być nadany Medal tak, aby jego członkowie mogli śledzić na bieżąco ukazujące się publikacje filatelistyczne i w ten sposób wszechstronnie je przeanalizować przed posiedzeniem Jury.
2. O rozważenie możliwości nadania przez Zarząd Główny PZF odznak PZF dla redakcji prasy centralnej i terenowej, które wyróżniają się największą aktywnością w publikowaniu materiałów poświęconych filatelistyce i jej propagowaniu, a jeśli propozycja ta zostanie przyjęta - zlecenie Komisji Propagandy ZG PZF przygotowania odpowiednich wniosków w tej sprawie.

WYDAWNICTWA PAMIATKOWE

/co o tym sądzą inni/

W ostatnim czasie coraz częściej w prasie filatelistycznej wielu krajów pojawiają się głosy krytyki dotyczące "Produktów pamiątkowych", wydawanych z okazji wystaw i innych imprez filatelistycznych. Te "pamiątki" obliczone są przeważnie na uzyskanie dodatkowych funduszy dla pokrycia kosztów organizacji wystawy itp. Niestety, znaczna część filatelistów nie rozróżnia dokumentacji pocztowej, czyli obiektów filatelistycznych od twórców pseudo-filatelistycznych, nia mających żadnego związku z dokumentacją pocztową. Bezskrytycznie włącza się do zbiorów owe "pamiątki", które zaśmiecają ładne nieraz zbiory. Warto więc zapoznać się z

tym, jak zapatrują się na to zagadnienie filateliści innych krajów.

W numerze 11 z 1978 r. austriackiego pisma filatelistycznego "Die Briefmarke" opublikowany został obszerny artykuł pt.: "Philatelieverbote", w którym między innymi przytoczono rezolucję przyjętą przez Związek Filatelistów Austrii w sprawie "wydawnictw pamiątkowych". Mając na uwadze, że treść rezolucji zainteresuje nie tylko filatelistów, ale także wielu naszych działaczy, podajemy w tłumaczeniu najważniejsze postanowienia rezolucji:

1. "Bloczki i karty pamiątkowe, winiетки lub inne druki, służące częściowo lub całkowicie sfinansowaniu imprez stowarzyszeń filatelistycznych, nie mogą być traktowane jako obiekty filatelistyczne, lecz jako niepożądane dodatki w rozumieniu narodowych i międzynarodowych regulaminów wystawowych. Wyjątek stanowią jedynie te wydania pamiątkowe, które spełniają następujące warunki:
 - a/ wydawnictwo pamiątkowe sporządzono przy pomocy oryginalnej kliszy lub formy drukarskiej, udostępnionej przez zarząd poczty, a przedstawiającej dawniej wydany znak pocztowy. Wtedy też mamy do czynienia z nowodrukiem;
 - b/ wydaniem obiektu pamiątkowego zajmuje się kierownictwo wystawy klubu należącego do Związku Filatelistów Austrii, a dochód z tego tytułu służy sfinansowaniu kosztów wystawy począwszy od stopnia II;
 - c/ rozprowadzenie tych wydawnictw pamiątkowych poprzedza opublikowanie wysokości nakładu, ustalona cena obowiązuje przez cały czas sprzedaży, każdy zamawiający /również drogą listową/ otrzyma co najmniej jeden egzemplarz. Po upływie trzech miesięcy sprzedaż zostaje wstrzymana, a ewentualne pozostałe zapasy oficjalnie zniszczone.
2. Kluby wydające "pamiątki" lub podobne druki, które nie odpowiadają podanym warunkom, nie otrzymują od Związku Filatelistów Austrii przydziału ram /gablów/ wystawowych ani też subwencji na cele wystawowe".

Podejście do tego zagadnienia jest ciekawe. Czy wobec powodzi różnych "wydawnictw" klubowych u nas, nie należałoby także zastanowić się nad uregulowaniem tego zagadnienia w podobny sposób ? /S.F./

U W A G A F I L A T E L I Ś C I !

W kołach filatelistycznych rozpowszechniana jest "pamiątkowa pocztówka" z dodatkową nalepką "poczty harcerskiej", zaopatrzoną stempelem o przewozie tej "poczty" samolotem na trasie Kraków - Limanowa w dniu 22.07.1978 roku.

Ministerstwo Łączności na nasze zapytanie poinformowało nas, że nie wydawało zezwolenia na przewóz poczty samolotem na trasie Kraków - Limanowa w dniu 22.07.1978 roku, jak też na stosowanie stempla okolicznościowego z tej okazji.

Z wyjaśnienia tego wyniku więc jasno, że była to "impreza" nie mająca żadnego związku z działalnością poczty. Tym samym "pamiątkowa pocztówka" nie jest dokumentem filatelistyczno-pocztowym i z tego punktu widzenia jest obiektem bezwartościowym.

Nie może też być włączana do zbiorów wystawowych.

Prezydium ZG PZF

Komisja Hist.-Badawczą
przy ZG PZF

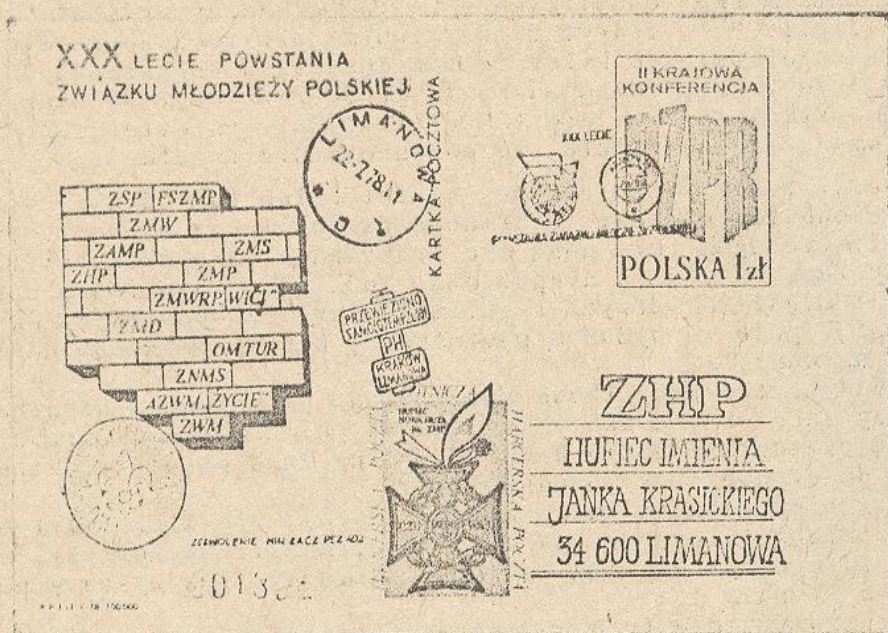

Foto omawianej wyżej pocztówki

WOLNA TRYBUNA

Od redakcji "Biuletynu"

Do Zarządu Głównego PZF, a także do redakcji napływa wiele listów od młodzieży z pytaniami, jakie są możliwości kolekcjonowania znaczków, jakie trzeba spełniać warunki aby zostać członkiem PZF i gdzie ewentualnie można się do naszego Związku zapisać.

Listy te świadczą i potwierdzają brak powszechnej informacji o naszej organizacji. Jak wiadomo, Zarząd Główny wykonał i przekazał Okregom PZF uniwersalny plakat reklamowy, który ma za zadanie ułatwienie werbunku nowych członków PZF. Przykro mówić, ale plakat ten rzadko można znaleźć w miejscach powszechnie odwiedzanych przez publiczność.

Otrzymujemy też i inne listy, traktujące szerzej o problemach nurtujących wielu filatelistów. Jeden z tych listów zamieszczamy w pełnym brzmieniu. Trzeba przyznać, że Autor podnosi wiele najbardziej żywotnych problemów, zwłaszcza w odniesieniu do pracy z młodzieżą. Również słusznie Autor zauważa, że wychowanie młodego filatelisty to nie tylko sprawa konkursów, że działalność Związku to nie tylko formalny kontakt z zarządem Koła, zwłaszcza ze skarbnikiem, czy organizowanie wystaw. Istnieje wiele możliwości działania może nie tak efektownych jak wystawy, sympozja itp. ale równie ważnych i potrzebnych dla ogółu członków.

List/nazwisko Autora zuane redakcji/ publikujemy jako ma-
teriał do przemyśleń dla wszystkich działaczy odpowiedzialnych
za kształt i przyszłość Polskiego Związku Filatelistów./R/.

P.T.
Zarząd Główny
Polskiego Związku Filatelistów
W a r s z a w a

Szanowni Panowie !

Jestem filatelistą od przeszło 40 lat i członkiem PZF od
jego założenia, tj. od 1951 roku. Zbiory moje ograniczają się
obecnie do znaczków obiegających na ziemiach polskich i te sys-
tematycznie gromadzę od N-ru 1, choć mam poważne zbiory i innych
państw.

Filatelistyka dawała mi dużo zadowolenia, odprężenia po-
ciężkiej pracy zawodowej, uspokojenia nerwowego. Nigdy nie pod-
chodziłem do filatelistyki od strony handlowej i nie pretendowa-
łem do roli poważnego kolekcjonera-badacza itp. Swoje zamiłowa-
nie do filatelistyki chciałem zaszczerpić młodzieży i przez kilka
lat opiekowałem się ok. 20 młodymi zbieraczami zamieszkałymi na
Osiedlu Fabryki Sygnałów Kolejowych w Żorach, gdzie sam mieszka-
łem. Organizowałem zebrania a na nich pogadanki o produkcji zna-
czków, ich zbieraniu, przechowywaniu, porządkowaniu itp. Nauczy-
łem ich robić samy klasery i albumy oraz zorganizowałem wymianę
między sobą na podstawie aktualnego katalogu. Nie kupno-sprzedaj
lecz wymiana. Pozwalało to pozbywać się dubletów i uzupełniać
braki bez zaangażowania finansowego. Satysfakcję dawał mi widok
rozradowanych twarzy tych nastolatków gdy któryś z nich zdobył
brakujący mu znaczek.

Niestety polityka odgórna władz PZF preferująca tylko "śmie-
tanke" filatelistyczną a zupełnie pomijająca szarego zbieracza,
nie wczuwająca się w jego potrzeby, troski, zainteresowania itp.
spowodowała, że w zasadzie szeregi tych "szarych" członków wykru-
szają się zrażonych takim postępowaniem a już szczególnie młodzie-
ży. I moja młodzież rozleciała się, gdy w swym skromnym zakresie
wymieniła swe dublety i pozostał jej tylko abonament w PZF. A to
było już mniej interesujące bo kosztowało. I ja przestałem się
interesować "swoim" kółkiem gdy doszły mnie głosy rodziców, że
dzieci wydają pieniądze na znaczki i to duże pieniądze, i że nie
pozwolą sobie drenować kieszeni na tego rodzaju "filatelistykę".

Łącznikiem między władzami Związku a Jego członkami powinno
być wydawnictwo PZF-u, tj. "Filatelista". A co w tym piśmie znaj-
duje szary filatelista i młodzież? - Artykuły nie interesujące
albo nikogo albo bardzo wąskie grono badaczy historii poczty.
A to za mało aby było interesujące 126 tysięcy członków i młodzież.
Pismo to powinno być organem ciekawym dla wszystkich członków,
dla wszystkich filatelistów starszych i młodzieży, organem pou-
czającym, ułatwiającym uzupełnianie zbiorów, zawierającym wska-
zówki dla opiekunów szkół szkolnych, podającym sposoby przechowy-
wania znaczków, ich konserwacji itp.

Zrozumiałe, że "Filatelista" powinien zawierać artykuły
badawczo-historyczne lecz nie należy tylko nimi wypełniać całych
numerów, a już najmniej artykułami o treści obcej polskiemu

filateliście, jak np.: "Stemple San Marino" itp. gdy brak badań nad sprawami z historii poczty nam bliższymi, np.: równoległy obieg znaczków polskich i radzieckich na ziemiach zajętych w 1939 roku przez wojska radzieckie.

Ja sam wiem ile w moich dawnych latach dawało mi satysfakcji zdobycie w drodze wymiany brakującego mi znaczka. Dziś wymiany nie ma, dziś trzeba kupić, a to nie daje satysfakcji, bo to już nie jest prawdziwa filatelistyka. Zresztą walorów rządu i cenniejszych trzeba by długo szukać i przeważnie bezskutecznie, co jest i kosztowne i uciążliwe szczególnie dla zbieraczy prowincjonalnych.

Uważam, że możliwość wymiany powinna być wskrzeszona i to w szerokim zakresie oraz że akcja ta powinna być w gestii Związku Filatelistów.

Wyobrażam ją sobie w ten sposób, że czy to przy Zarządzie Głównym PZF czy też przy Zarządach Okręgów powinny być utworzone komórki rejestrujące zgłoszone dublety do wymiany i zgłoszone braki i pośredniczące w wymianie za odpowiednią opłatą czy to procentowo od wartości handlowej wymienionych znaczków, względnie za opłatą zryczałtowaną od transakcji. Opłaty te byłyby użyte na opłacenie zatrudnionego personelu i wszelkie inne koszty związane z tego rodzaju wymianą.

Ja sam posiadam dublety /w tym wiele walorów bardzo rzadkich/ niekasowane i kasowane, np.: wartość kilkuset tysięcy, gdy jednocześnie inny filatelista być może bezskutecznie ich szuka.

Zdaję sobie sprawę, że taka wymiana kolidowałaby z interesami PZF. Niech więc PPF zorganizuje taką wymianę ale nie obliczoną na zyski, a na przyczynienie się do ożywienia i rozwoju polskiej filatelistyki. Wtedy i PPF powiększy swoje obroty. Nie może to być jednak kupno dubletów przez PPF po podyktowanych przez siebie cenach i zakresie i sprzedaż ich poszukującemu na takich samych zasadach. To byłby handel, a nie wymiana.

Powyższe swoje uwagi podaję pod rozważę Zarządu Głównego PZF, a jego zadaniem jest dalsze prowadzenie filatelistyki polskiej po drodze zapobiegającej dalsze wykruszanie się jej szarych szeregów.

W dniu 28 lutego ukazała się 2-ga seria znaczków "Historia Kolejnictwa", w której znaczek o nominale 1 zł pokazuje parowóz Pm 36 na tle starej fabryki Cegielskiego. Wynikałoby z tego, że parowóz pokazywany na tym znaczku wykonała powyższa fabryka.

Otóż nic podobnego, gdyż parowóz serii Pm 36 wykonała pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce w Chrzanowie w ilości 2 szt. z tego jeden, figurujący na znaczku, miał obudowę opływową, a drugi obudowy tej nie miał.

Znam tę sprawę bardzo dokładnie gdyż do wybuchu wojny byłem Szefem Sprzedaży omówionej fabryki.

Firma H.Cegielski wykonywała w tym czasie parowozy serii Pu 29, które miały być konkurencją dla Pm 36. Zdaje się wykonała tylko 1 szt.

Z poważaniem

.....

JSSN 0137-9593

=====

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

Wydawca: Polski Związek Filatelistów,
Zarząd Główny

Adres redakcji: 00-272 Warszawa, Rynek
St. Miasta 14

Redaguje zespół. Kierownik zespołu
Marian Chabowski

=====

Biuletyn Informacyjny PZF jest rozpro-
wadzany za pośrednictwem Okręgów PZF

=====

DZ 1884/81. 2500 egz.

ADRESY I TELEFONY WŁADZ PZF

OKRĘGI PZF

- BIAŁOSTOCKI — 15-077 Białystok, ul. Warszawska 38, tel. 336-32
BIELSKO-BIALSKI — 43-300 Bielsko-Biała, ul. Lenina 7, tel. 266-55
BYDGOSKI — 85-090 Bydgoszcz, ul. Powstańców Wlkp. 26, tel. 41-52-75
GDAŃSKI — 80-442 Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Lelewela 17, tel. 41-65-26
GORZOWSKI — 66-400 Gorzów Wlkp., ul. Drzymały 40/2, tel. 24-44
KATOWICKI — 40-007 Katowice, ul. Uniwersytecka 25, tel. 58-31-01
KIELECKI — 25-350 Kielce, ul. Sienkiewicza 15/8, tel. 476-15
KOSZALIŃSKI — 75-700 Koszalin, ul. Wojska Polskiego 5, tel. 257-92
KRAKOWSKI — 31-019 Kraków, ul. Floriańska 11, tel. 227-41
LUBELSKI — 20-018 Lublin, ul. Rowerowa 13, tel. 274-36
ŁÓDZKI — 90-521 Łódź, ul. Wólczańska 121/123, tel. 611-06
OLSZTYŃSKI — 10-259 Olsztyn, ul. Rataja 58/6, tel. 693-21
OPOLSKI — 45-071 Opole Śl., ul. Armii Ludowej 2B, tel. 322-39
POZNAŃSKI — 61-892 Poznań, ul. Kościuszki 75, tel. 585-62
RZESZOWSKI — 35-030 Rzeszów, ul. 3-go Maja 28, tel. 365-85
SZCZECIŃSKI — 70-205 Szczecin, ul. Podgórna 15/16, tel. 479-55
TORUŃSKI — 87-100 Toruń, skr. poczt. 50
WARSZAWSKI — 00-480 Warszawa, ul. Wiejska 13/13, tel. 29-92-07
WROCŁAWSKI — 50-029 Wrocław, ul. Świdnicka 39, tel. 316-87

ZARZĄD GŁÓWNY PZF

PZF ZARZĄD GŁÓWNY — 00-272 Warszawa, Rynek St. Miasta 14,
tel. 31-70-08